

ВОЛОНТЕР

Допомогти може кожен!

Ми зможемо!

У що зараз краще вкладати гривні — у євро чи долари?
Відповідь — в армію!
Приєднуйтесь до армії волонтерів!

Медбригада

Духовна
артилерія

Ескадрони
добра

Інформаційний
фронт

Інженерні
війська

Підрозділ
крою і шиття

Цивільна
оборона

НАДІЙНИЙ ТИЛ

Типовий благодійник

Учора співпало дві зустрічі.

Я мала зустрітись з людиною, яка хотіла передати гроші для «Вернись живим». У цей же момент полковник привіз акт прийому-передачі за тепловізор, який ми передали одній з частин. Полковник, до речі, хоч і тиловик, зовсім непоганий.) Але все одно тиловик, з усіма наслідками.)

- Куди ви йдете? Можу вас підкинути, — запропонував полковник на недешевому авто.
- У мене зустріч зі спонсором. Буду вдячна, бо вже запізняюся, а до таких спонсорів запізнюватися не можна.

- Спонсор? — зацікавлено перепитав полковник.

- Так, можу познайомити. І йому буде приємно, і ви побачите людей, які вас підтримують.
- Із задоволенням, — зрадів полковник.

Під'їжджаємо до метро. Виходимо з гарної машини. Полковник зацікавлено роззирається по боках, очевидно, шукаючи бізнесмена десь на такому ж авто, як у нього.

Я ж підвожу полковника до старенького дідуса у потертій курточці:

- Знайомтеся! Олег Олександрович, наш спонсор.

- Та який я спонсор! Дуже дрібний. Всього 500 грн приніс! — ніякові дідусь. — Я, знаєте, інвалід 2-ої групи, в мене ліки багато грошей забирають.

Полковник спочатку не знайшов, що сказати. А потім я побачила на його очах сльози. Він довго тиснув руку дідусю, дякував від імені усіх збройних сил, а дідусь усе ніяковів. Сподіваюся, полковник зрозумів, що ми хотіли йому сказати цією зустріччю.

Із записочника (FB) Ольги Решетилової.

МИР ПРИЙДЕ ЛИШЕ З ПЕРЕМОГОЮ

Армія волонтерів

Останнім часом слово "волонтер" у всіх на вустах. Застосовують його до невеликої кількості активістів, і, мабуть, це не зовсім відповідає суті справ. Волонтерський рух — це не лише ті, хто збирає і підвозить допомогу бійцям на передову, але й мільйони інших, без чиїх добровільних пожертв не було би що солдатам доставляти. І, безсумнівно, це й наше військо, яке у більшості своїй складається із добровольців. По суті поняття *волонтер* зараз означає *гідний громадянин* — працьовитий і відповідальний, милосердний і жертвний, розсудливий і рішучий.

У буремні часи "перемир'я" кожен мусить стати громадянином/волонтером/солдатом. Щоби вижити і перемогти. Бо лише перемога принесе справжній мир.

Дороге перемир'я

Усім хочеться, щоби війна скоро закінчилася. Але за теперішніх обставин вірити, що саме так і станеться, — наївно і небезпечно. Це буде радше марафонська дистанція, а не спринт.

Війна уже — в тій чи іншій мірі — зачепила багатьох із нас. Незадовго її відчують абсолютно всі. Сьогодні вбивають чи ранять невідомих нам людей з далеких областей. А вже завтра можуть постраждати наші друзі чи найближчі родичі. Війна — це сироти і вдови, яких треба підтримувати. Це полонені і зниклі безвісти, яких треба будь-що знайти і звільнити. Це ветерани, яким треба допомогти знову себе знайти у мирному житті. Це тілесні і душевні травми, з якими треба давати раду не лише людям, які пережили війну, але й усім навколо. Війна — це також зруйнована інфраструктура, погіршення і так немічної економіки, це безробіття і бездомні. Сотні тисяч українців втратили дім, вимушені шукати кращої долі поза Кримом чи Донбасом.

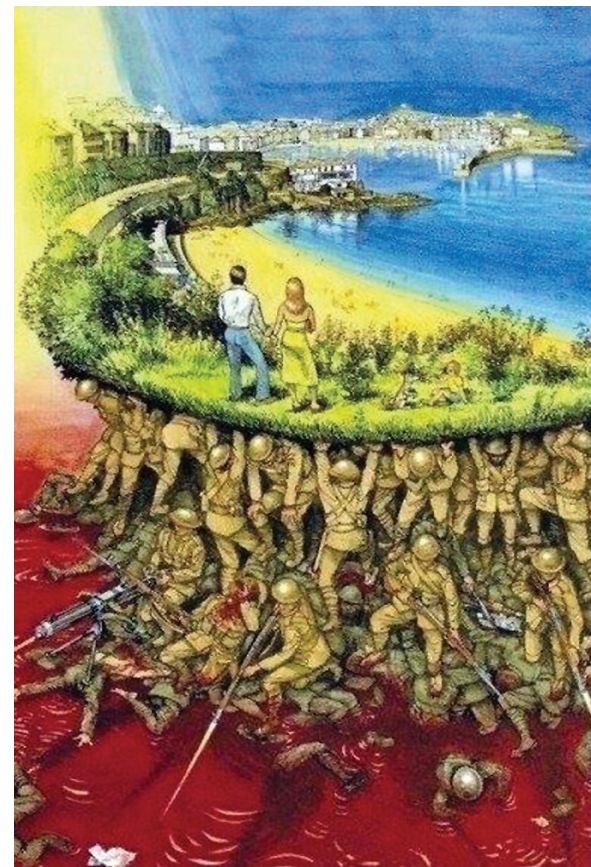
Війна дорого коштує, та "перемир'я" лише її розтягує, а отже, робить ще дорожчою. Допмагаючи армії, ми насправді допомагаємо собі. Оснастити солдата коштує кілька тисяч доларів. Але це в десятки, якщо не сотні, разів дешевше, аніж лікувати пораненого чи утримувати сім'ю загиблого. Війна залізе в кишеню до кожного. Хоч, звісно, гроші — найменше, що вона може у нас відібрати. Але якщо бракує альтруїзму, щоб помагати армії, то варто це робити з егоїстичних міркувань. Поранень, смертей, економічних втрат і соціальних проблем буде тим менше, чим швидше Україна переможе в цій війні. Зараз наші гроші, час і енергія для армії — це не витрати, а інвестиції. Армія ж — наша страховка.

Продовження на 2-й стор.

БЕЗСТРАШНИЙ ФРОНТ

...За вікном Хрещатик, а на ньому — люди. Народ моєї країни прокидається до нового дня. Я спокійно зможу сьогодні відслужити літургію, підготувати частину незавершеної іще наукової статті, поспілкуватися з тими, хто шукає духовного супроводу, а повертаючись додому, прогулятися у тіні кошлатих київських каштанів. За пару годин до магазину навпроти підвезуть свіжий хліб; у лікарні завершить своє чергування хірург і на його місце до операційного столу стане інший; і обов'язково сьогодні хтось комусь зізнається у коханні... А коли над столицею моєї країни замехтять яскраві зорі далеких галактик і втомлений день остаточно схилиться в обійми ночі, я обов'язково згадаю про те, що все, на що цього дня спромігся мій народ, було можливим саме тому, що сьогодні десь там, на Сході, Серьожки та Роми, Вані та Сашки, Василі та Міші, Боді та Жені, Дімки та Андрюхи, Максим, Колі та Віталіки — прості та звичайні хлопці — роблять надзвичайні речі... Ціною власного життя.

о. Андрій Зелінський,
військовий капелан (УГКЦ)

МИР ПРИЙДЕ ЛИШЕ З ПЕРЕМОГОЮ

загальна мобілізація, тотальний спротив, глибинна реформація

Початок на 1-й сторінці

Союзники і стратегія

Яких би закордонних союзників Україні не вдалося залучити, яким би сильним і неадекватним не був її ворог, ключем до розв'язки в російсько-українській війні є український народ. Нас переможуть, якщо здамося. І навпаки — ніхто не завоює, якщо будемо чинити спротив. Так, в України небагато шансів перемогти у позиційній війні з Росією. Та це лише значить, що війну треба вести по-іншому. Діяти нестандартно, наступально, на випередження. Воювати не обов'язково на своїй території, але й на ворожій. У цьому зрештою і полягає військове мистецтво — меншими силами побороти потужнішого супротивника.

Армії Ізраїля, Швейцарії та Сінгапуру вважають чи не найбоєздатнішими у світі, при тому, що це дуже невеликі за розмірами країни (населення відповідно: 8 млн, 7,5 млн і 5 млн жителів). Одною з головних складових боєздатності цих армій є той факт, що кожен громадянин у час Х стає солдатом; їхня сила — у готовності кожного воювати з ворогом.

Найкращий спосіб стримування агресора — переконати його в тому, що навіть у випадку, якщо вдасться здолати нашу армію, доведеться ще довго підкорювати весь народ, який пройшов хорошу військову підготовку.
Лі Куан Ю, перший прем'єр-міністр Сінгапуру, один із творців збройних сил країни

Російські терористичні війська не мають жодного шансу завоювати сорокамільйонний народ, якщо цей народ буде боротися з окупантом. Щоби захопити Україну, навіть за теперішнього стану справ, ворог має застосувати не менш як мільйонну армію. Якщо народ мобілізується і буде готовий вести партизанську війну, країну не захопить і п'ятимільйонне військо (за даними видання «Тотальний опір. Інструкція для ведення малої війни для кожного», див. більше про книжку на стор. 11). При всій своїй військовій могутності, Росія не здатна виставити настільки чисельну армію. Саме то-

му головну ставку ворог робить на деморалізацію українців: залякати (історії про ядерну зброю та взяття Києва за два тижні, дзвінки про замінування); заманити у пастку бездіяльності пряником "перемир'я"; навіяти думку, що спротив безперспективний; переконати, що від нас нічого не залежить тощо. Росія до-

зброю і знати, що з нею робити. Навчитися надавати медичну допомогу в бойових умовах. (Більше про це — на стор. 6, 11-12).

Мусимо стати ощаднішими до себе (менше обновок і смаколиків), але щедрішими до інших (більше гостинців для солдатів, сиріт, ветеранів). Місце споживацтва має зайняти доброчинність.

3 години для ПЕРЕМОГИ

Година для Армії
стань волонтером, ремонтуй техніку, віддай кошти за годину своєї роботи, займись військовою підготовкою

Година для тилу
борись з корупцією, напиши звернення

Година для ближнього
допоможи біженцям, прибери вулицю, підбадьор рідних, посади дерево...

НЕ ходи на пиво, сиди перед телевизором, зазисай в соцмережі, **і перемога буде за українцями!**

Мобілізація

Обставини всіляко схиляють країну до загальної мобілізації. І хоча з незрозумілих причин її все ще не проведено, ніщо не забороняє людям самим мобілізуватися. У даному випадку не варто сильно надіятися на державу, а самим проявляти ініціативу. Хочеш зробити щось добре — зроби це сам.

Ніхто достеменно не знає, як правильно діяти за цих складних обставин. Єдине, що ясно точно — наше життя має змінитися. Краще, коли ми прийдемо до цього усвідомлено й самі, аніж, коли будемо поставлені перед фактом артилерійськими залпами. Потрібно перебудувати стиль життя кожного зокрема і країни в цілому відповідно до обставин. Навчитися жити в умовах терористичних загроз і вміти їм протидіяти. Кожен має здобути ще одну — військову — спеціальність. У разі необхідності, бути готовим взяти в руки

Не йдеться про те, щоби всі стали аскетами, та щоразу користуючись вигодами мирного життя, маємо пам'ятати, якою ціною вони даються — коштом здоров'я і життів наших побратимів. Так само, як залишаємо "на чай" офіціантам, жертва на потреби війська, госпіталів чи біженців має стати щоденною доброю звичкою.

Мобілізація означає більше і краще працювати, щоби більше заробляти й мати можливість краще забезпечити армію, поранених, сім'ї загиблих тощо. А також передусім купувати українські товари і відпочивати в Україні. Відповідальність та ефективність мають зайняти місце звичної халатності й необов'язковості. Солідарність і взаємодопомога мають прийти на зміну байдужості і нетерпимості. Це ті резерви, залучивши які, нам не потрібні будуть зовнішні запозичення (або ж їх треба буде менше чи вони коштуватимуть дешевше). Це зрештою додасть нам справжньої незалежності, за що ми зараз по суті й ведемо війну.

Реформація-реанімація

Коли кажуть, що найбільша у Європі країна, з населенням понад 40 мільйонів, сотнями мільйонерів і десятками мільярдерів не має ресурсів воювати — то це, м'яко кажучи, неправда.

Україні бракує броньовиків на фронті, але відчувається явний надлишок дорогих авто у містах. Недостатньо коштів на армію — й одночас не прикриті тіньові схеми часів Януковича... Державні ресурси просто погано обліковуються і неправильно розподіляються. Через це українці були бідніші, ніж мали б бути, у мирний час. А тепер, коли триває запекле (від "пекло") перемир'я, наших солдатів убивають не лише "брати" росіяни, але й "рідна" корупція. Еволюційний шлях реформування був би оптимальним для мирного часу. Та не зараз. Як і в медицині — є час для гомеопатії, та, коли хвороба надто запущена і пацієнт при смерті, настає час радикального лікування. "Політик в смітнику", хоч і є явищем цілком природним (подібне притягує подібне), та навряд чи ефективним. Нам же потрібна не імітація боротьби, не боротьба заради боротьби, а передусім результат. Поступ можливий лише за умови системних змін, які не здійснити в одну мить, але які потребують конкретних дій уже зараз. Знищення корупції — лиш один з аспектів реформ, але ключовий. Державна машина, що функціонує лише при змазці-хабарях прирікає нас на поразку. Замість всюдихода маємо п'яте колесо до воза. А водночас і п'яту колону, на яку великою мірою покладається російський агресор.

Нею є не лише відверті українофоби, а у першу чергу ті, хто краде і зловживає владою (хай і при цьому одягнутий у вишиванку й говорить українською). Хабарництво під час війни — це державна зрада. Дати взяти хабар значить вистрілити в спину українському солдату.

Якщо по-справжньому знищувати внутрішню заразу, робити це максимально ефективно і швидко, то воювати із окупантом буде не просто легше — він сам відступить. Так само, як сильний імунітет краще за будь-які ліки захищає організм лю-

дини, внутрішня міць країни є надійним щитом від зовнішньої агресії. А успішні реформи за силою і значимістю можна прив'язати до володіння атомною зброєю.

Найбільші виклики відкривають й величезні можливості. Найславніша сторінка української історії — Козацька доба — це час воєн і випробувань. Теперішні обставини дуже нагадують Середньовіччя, коли й зародилося козацтво, як відповідь на несправедливість тогочасного суспільного ладу. Які б не були добрі наміри у нашого "гетьманату", із горнила війни нас порятовують не вони, а щоденна і наполеглива праця кожного "низового" українця.

Час гречкосію-пофігістипацифісту знову стати козаком.

Любомир Крупницький.

Військова демократія ХХІ

Не покидає дивна думка, що тут, на кордоні з Диким Полем, або Великим Степом, наші предки тисячі років жили саме так, як ми живемо зараз, а не так, як ми звикли. Споряджали воїнів всім селом, скидалися їм на мушкети й шаблі, а самі йшли орати, сіяти й волочити. Платили десятину на монастир Межигірського Спаса, де доживали віку поранені запорожці і йшли на свято цеху булочників на Подолі. Усім суспільством насипали вали й копали рови довкола міст і тут таки відправляли хлопчиків вчитися в бурсу. Та що там, нашу Могилянку було засновано коштом Війська Запорозького. Війна була прибутковою справою і однією з галузей економіки. А військова демократія — найпридатнішим для таких веселих умов суспільним ладом.

Все йде до того, що ми знову до такого стану речей звикнемо. 70 років миру нас розбалували. Якби українці слухали заклики не робити чогось під час війни, вони б не зробили взагалі нічого.

Антон Санченко, письменник і моряк

Так само, як залишаємо "на чай" офіціантам, жертва на потреби війська, госпіталів чи біженців має стати щоденною доброю звичкою.

Коли солдат відчуває за собою велику підтримку, тоді він перетворюється на воїна. (Андрій Серета)

ВОЛОНТЕР

ВСІ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ 3

Ада Роговцева активно підтримує українських солдатів: морально — зустрічається з бійцями на передовій і в госпіталях, а також грошима — на благодійній виставі за її участю зібрали для війська більш ніж 50 тисяч гривень допомоги.

АРТ-боївка

Леді-воїни потребують підтримки

Жінки часто на рівні з чоловіками захищають Україну на передовій. У добровольчих підрозділах і в армійських бригадах. У Нацгвардії та в десанті. Лікарями й медсестрами, кухарями чи звичайними стрільцями. Водночас уся допомога, що надходить від волонтерів, а також державне забезпечення розраховане на чоловіків. Як мінімум, потрібні дещо менші розміри одностроїв і взуття; іншого типу білизна, більше теплих речей, дещо з косметики та гігієнічні засоби. Про кількість жінок у відповідних підрозділах та їхні нагальні потреби можна дізнатися

ІНОЗЕМНИЙ ЛЕГІОН

Заморська підмога

Чого нам тільки не привозили: приціли і дальноміри, замотані у шкарпетки з термобілизною, целоки в чекда-нах рейсами з Нью-Йорка, нічна оптика для снайперів у ручній поклажі, десятки касок, передані контрабандою. Звідки касок у нас тільки не було — від Болгарії до ПАР. Тонни ліків, взуття, спорядження... Автомобілі з Британії. Географія грошових переказів: від Аргентини до Нової Зеландії. Тисячі наших аптечек укомплектовані тим, що приїхало зі США, Ізраїля, Європи...

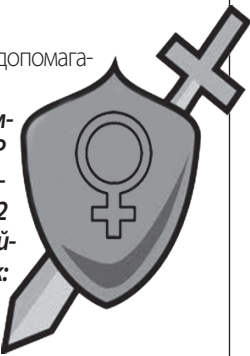
Щодня Українці Світу рятують свою Країну.
Із записочника (FB) Романа Сініцина.
P.S. Для Українців Світу є PayPal і Skrill:
moneyforukraine@gmail.com.

ТЕМПЕРАМЕНТНА ЗБРОЯ

у волонтерів, що безпосередньо допомагають військовим.

З питань допомоги жінкам-військовослужбовцям 95 ОАМБР (15 жінок служать в зоні бойових дій) телефонуйте: 063 452 9709 (Катерина) чи допомагайте фінансово — ПриватБанк: 5168 7572 1144 5145 (Чепура Катерина Петрівна).

Героїзм одних — це наслідок халатності чи бездіяльності інших. Маємо робити все можливе, щоби в нових героях не було потреби.

ДИТЯЧИЙ СПЕЦНАЗ

Любий солдате! Діду
В мене немає тата, мій інвалід і окрім тебе нас з мамою нема жайно захищати.
Дякую тобі! За те, що я можу гратися на майданчику, їсти морозиво, дивитись мультки! Ми з мамою ніколи не забудемо того, що ви зараз робите! Наві я виростаю, а хоті бути таким як ви! Бо я дуже хочу Україну захищати! І свою маму! І бабусю і дідуся! І тебе! Дякую тобі за те, що ти зараз борешся за моє майбутнє! Обіймаю - я не підведу!!
Іван Михайлов 5 років м. Гродно

Яся, 5 років, з дитячого будинку. Роздає бійцям, які їдуть на війну, молитовники. Сама читати не вміє, але каже: «Щоб війна закінчилась і вони повернулися».

Фото Азада Сафарова.

батальйон «Азов». Ще півтора місяця тому. Соромився сказати, що в змові з бабусяю перевели після мого ж сюжету про те, що хлопці сплять на дитячих ліжках і не їдять овочів. Я відверто заклала. Новий герой сучасності мого сина — ранений Семен Семенченко. Все серйозно і без жартів.

Із записочника (FB) Наталки Пісні.

СТАРА ГВАРДІЯ

Чота оболонський бабусь

Київські бабусі долучилися до підтримки українських військових, організувавши збір допомоги у спальних районах Києва.

15 пенсіонерок-волонтерок познайомились на Майдані під час Революції Гідності. Зимою вони будували барикади та давали прихисток протестуючим, які не мали де переночувати та відігрітись. Однак часи змінилися, і сьогодні жінки вирішили організувати волонтерську ініціативу зі збору харчів та одягу для військових, які захищають східні терени України.

Допомогу збирають в одному зі спальних районів Києва протягом тижня і далі відправляють на Схід. Жінок вже добре знають усі місцеві продавці на базарі, які радо вносять свою лепту — дають хто сало, хто овочі, а хто сухофрукти та інші продукти для військових. Також в одному з супермаркетів бабусі збирають пожертви, на які закуповують інші необхідні на фронті речі.

Окрім збору харчів, бабусі щодня навідує поранених військових, які перебувають на лікуванні в Києві, печуть їм млинці, пиріжки, тушкують м'ясо... Особливо намагаються приділити увагу тим, чії родичі не мають змоги весь час бути поруч з пораненими та доглядати за ними.

Коли перехожі їх питають, чому бабусі це роблять, вони відповідають, що це стало сенсом їхнього життя — вони готові допомагати фронту до останнього, щоб захистити усіх своїх дітей (читай українців — ред.) від того жаху, який деякі з них пережили під час Другої світової війни...

За матеріалами «KyivPost»

Рука не здригнеться

Мои старенькие родители (папе 87, маме 84) обсуждают войну.
- Игорька, — говорит мама, — а что мы будем делать, если по Киеву пойдут русские танки?
- Женя обещала принести картинки, на которых указаны слабые места у танков, куда надо бросать коктейль Молотова, — спокойно отвечает папа.
- Так ты ж не успеешь убежать, — пугается мама.
- А зачем убежать, - говорит папа, — мне главное попасть
- Да, — соглашается мама. Это очень важно — не промахнуться.
- А я стояла и плакала, так спокойно и обыденно они это обсуждали.
Із записочника (FB) Євгенії Сізонтової.

Око не схибить

Про бабу Дусю, маленьку зігнуту бабусю 93 років, яка у Другу світову була артилеристом. Так от — добула вона номер телефону наших артилеристів, які ніяк не могли розгати одну вогневу точку сепараторів. І почала коректувати телефоном вогонь наших хлопців! І за її вказівками вони, нарешті, вжарили по повній ту точку! Баба Дуся пізніше приходила з гостинцями до хлопців, спілкувалися. Стара гвардія не іржавіє!

Юридична допомога

Безоплатна правова допомога військовослужбовцям АТО та їхнім сім'ям: +38 067 209-77-11.
www.freelawyer.ua

Реабілітація англійською

У госпіталі волонтери навчають поранених воїнів англійської мови. Це допоможе їм у подальшому краще давати собі раду в житті.

«Люті пташки»

Хлопчик, який все робить «так» — це мій син. Як єрейська мати кажу. В його світі з'явилися кросівки «ен-грі бьордз», про які мріяв все літо. Він ходив у них по хаті: виліз з ванни — натягнув на себе піжаму і кросівки. Далі намагався вклатися в них спати. Потім поставив їх поруч із ліжком і раптом спитав: «Мам, а за скільки їх можна продати? Вони ж новісінькі, зовсім не ношені».

З'ясувалося, що кишенькові гроші Роми пішли на

ІТ - для героїв

Допомогти сім'ям українських солдатів, пораненим, біженцям можна не лише грошми чи речами, але й послугами

Навчальний центр «ТЕА» спільно з БФ «Наш світ» надає можливість безкоштовного навчання на вечірніх курсах з інформаційних технологій військовослужбовцям,

які були поранені під час бойових дій на сході України. Це може бути особливо актуально для тих, хто не зможе через отримані травми займатися звичною діяльністю, але зможе освоїти нескладні ІТ-напрямки, наприклад: тестування програмного забезпечення чи верстку веб-сайтів. Зараз оголо-

шено набір перших 10 військових для навчання на курсі «Тестування ПЗ». У подальшому, в міру набору груп у Навчальний центр «ТЕА», будуть передбачені обов'язкові пільгові місця для військових, які постраждали в ході АТО.

Тел.: (044) 590-08-38, (044) 599-01-79; info@iteducate.com.ua.

КОГОРТА ВЕТЕРАНІВ

БЕЗПІЛОТНА ЕСКАДРИЛЯ

Аеророзвідка

Безпілотні літальні апарати (БПЛА) армії надзвичайно потрібні. Без них армія сліпа – ми не знаємо, де і як переміщуються бойовики, де їхні вогневі точки, танки тощо. Застосування БПЛА для розвідки знижує наші втрати, суттєво допомагає в успіху операцій. З огляду на високу вартість закордонних моделей цих апаратів українські інженери проектують і виготовляють власні зразки. Деякі з них вже пройшли випробування та працюють на передовій.

Подаємо координати кількох груп, що активно працюють з безпілотниками.

Аеророзвідка, 097 889 1000; rubizhukraine@gmail.com; ПриватБанк: 5168 7420 6841 8551 (отримувач: Володимир Кочетков-Сукач).

Центр безпілотної авіації НАУ, 044 406 71 47, nvcba@nau.edu.ua; http://uav.nau.edu.ua.

Координати проектів «Армія SOS» та «Крила Фенікса», що теж успішно працюють у цій сфері, дивіться внизу сторінок.

Бойова бартка

Інструмент помагає вижити бійцю в умовах автономного перебування, у бою; додає ефективності під час ліквідації наслідків аварій та диверсій. Інструмент наділений функціями: 1 – сокирки, 2 – зубила, 3 – гака, 4 – скло-пробійника, 5 – ключа під газовий вентиль, 6 – ключа під вентиль водогону, 7 – щілини для фіксації, ламання чи перегинання, 8 – фомки, 9 – цвяхо-

дера, 10 – двох викруток. Виготовлений з міцної сталі, загартований в ударних місцях, воронений, вага – близько 800 грамів. Ручка виробу обплетена паракордом 550, хочли-кріплення для носіння на поясі, рюкзаку чи розгрудці.

Для бажаючих підтримати проект: Приватбанк 5211 5374 4555 5225 (Слівінський Ярослав).

ЗАЛІЗНА КАВАЛЕРІЯ

Народна броня

Під час бойових дій бронетехніка зазнає великих пошкоджень від вогню з мобільної протитанкової зброї – РПГ та ПТУРів. Для захисту від такої зброї в усьому світі використовують різноманітні протикумулятивні екрани (решітка з металевих пластин). При влучанні в екран кумулятивного снаряду його підрив відбувається до зіткнення з основною бронею, у результаті чого пробивна здатність боєприпасу значно знижується. Це вберігає життя екіпажів, а сама техніка служить довше. Волонтери Миколаєва, разом з фахівцями Миколаївського тепловозоремонтного заводу, і за підтримки доброчинців, уже оснастили протикумулятивними екранами 33 бронетранспортери. Та це лише невелика частка від потреби, **цей напрямок роботи передусім потребує зараз великої кількості вмілих рук. Ремонтники будуть раді будь-якій допомозі, інколи потрібна просто фізична сила чи пильність у демонтажі/встановленні обладнання чи елементів кузова.**

СТО для БТР

Без техніки ефективно воювати зараз неможливо. Мобільність та маневреність – вкрай важливі, а часом вирішальні передумови для успішного виконання завдань у бою. Війську потрібно більше транспортних засобів! Водночас багато одиниць авто-, авіа-, бронетехніки ЗСУ потребують ремонту і модернізації. **Допомога інженерів, механіків, авторемонтників, слюсарів, зварювальників, програмістів, фахівців з радіоелектроніки тощо вкрай необхідна.** У режим трьохзмінної роботи переходять заводи оборонної промисловості. Ці підприємства потребують більше фахівців технічних спеціаль-

Звонок.

- Алло, здравствуйте. Хочу варить экраны для десантников.
- Вы в курсе, что работа не оплачивается?
- Да я знаю, я готов просто так работать.
- У нас негде вас расселить...
- Я буду спать в машине.

Через два часа этот патриот приехал на своей старенькой «Победе», в багажнике – сварочный аппарат, и уже через час варил свой первый экран...

Как с такими людьми мы можем проиграть в этой войне?

Із записочника (FB) Давида Брауна.

ностей. Потрібною може бути й допомога некаваліфікованих робітників. Групи добровольців лагодять військову техніку для армії й інших силових підрозділів по всій країні. Усі чоловіки з навичками слюсарної і авторемонтної праці тощо, які бажають не словом, а ділом – болгаркою, зварювальним апаратом, паяльником чи монтажною – укріпити обороноздатність держави, звертайтеся безпосередньо до військових або волонтерів.

Одна з волонтерських організацій, що доволі системно займається забезпеченням війська транспортними засобами – «Народний тил». Волонтерами уже відправлено на передову пікап з легким бронюванням, броньований УАЗ,

Силами жителів Кременця, Чорткова, Збараж та Микулинців відремонтовано шість бойових розвідувально-десантних машин (БРДМ-2).

три джипи для спецназу розвідки та одного добровольчого батальйону. Важливим реалізованим завданням, гордістю волонтерів, є машина швидкої допомоги для Армена Нікогосяна, який вивозить поранених з передової (більше про подвижництво цього великого українця читайте на 6-й стор). Координати волонтерського проекту «Народний тил» – унизу сторінок.

Саморобний панцерник

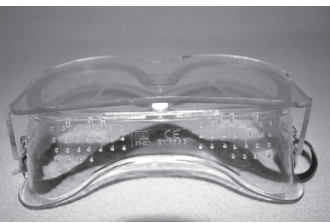
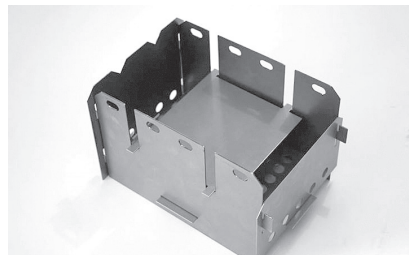
Цей броньовик уже тривалий час успішно воює на передовій. Його крупнокаліберний кулемет легко прошиває броню БТР, при цьому машина лишається недосяжною для зброї БТРа – башта бронетранспортера просто не встигає повертатися достатньо швидко. І з гранатомета влучити в цю машину важко – низький силует не дозволяє зловити її в приціл. Броня машини витримує кулю калібром 5,45 (Калашніков), при тому, що російський «Тигр» ця куля дірявить легко.

Із записочника (FB) Дмитра Вовнянка.

Мобільна пічка

Міні-піч для бійців на фронті палиться трісками, травою чи сухим спиртом. Зверху поміщаються два солдатських казанки. Вода закипає за 5 хвилин. Швидко монтується і розкладається, пакується у плаский чохол.

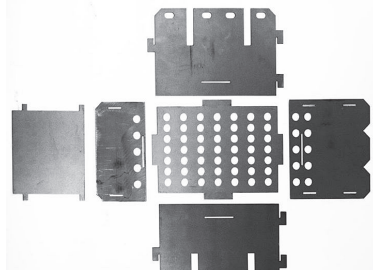

Міцний погляд

Тактичні окуляри своїми руками

Окуляри для бійця є необхідним елементом спорядження, проте доволі дорогим. «Магазинні» тактичні окуляри коштують в середньому 600 грн. Тернополяни розробили модель, яка, маючи основні характеристики класичних окулярів для бою, на порядок дешевша. Собівартість таких окулярів близько 50 грн. Виглядають вони не так круто, як закордонні зразки, проте у міцності їм не поступаються. На основу, що є звичайними окулярами для слюсарських робіт, кріпиться спеціальна накладка із суперміцного пластика (ударостійкість: 900 – 1100 кДж/м²). При тестуванні окулярів на міцність, осколок від вибуху гранати Ф-1 спричинив вм'ятину, але не пробив захист окулярів.

Якщо ви бажаєте підтримати проект виготовлення таких окулярів, пишіть на ел.адресу: magisterrock@gmail.com.

Перша партія, 30 штук, уже на фронті. Розробка дніпропетровських волонтерів.

Волонтерські ініціативи

КОЛЕСА НАРОДНОГО ТИЛУ

додають мобільності та маневреності нашим підрозділам на передовій (купівля, ремонт, ТО, панцерування авто для потреб війська). Уже підготовлено півтора десятка позашляховиків. **Тел.: 067 888 3000.** ПриватКартка: 5168 7420 1479 0848 (Багненко Денис)

Оголошується набір на курси пілотів коптерів

Основні вимоги:

- 1) прохання-рекомендація від командира підрозділу
- 2) середня спеціальна освіта
- 3) тест на адекватність

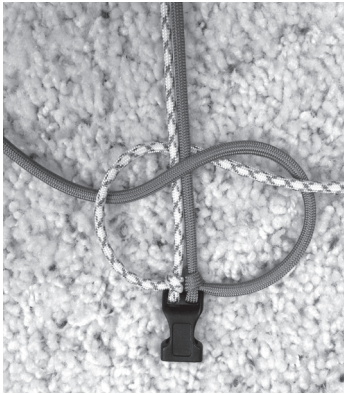
Юрій Босих: 093 394 3720

ПАТРІОТ

Координатор – Анна Майборода
ПриватКартка: 5168 7420 1237 5840
Pay Pall: go.patriot.ua@gmail.com

Браслет виживання

Часто після бою солдати лишаються тільки з тим спорядженням, що є безпосередньо на них. У такому разі невеликий браслет на руці може бути дуже доречним чи навіть врятувати життя. Практичність таких браслетів добре відомо

ма досвідченим воякам, вони також популярні серед любителів екстремальних видів спорту. Браслет виглядає як прикраса, та його цінність у 3-4-х метрах паракорду (парашутний шнур) – надміцної нейлонової мотузки, з якої він сплетений.

Браслет при потребі швидко розплітається (потрібно зламати частину застібки) та може бути застосований:

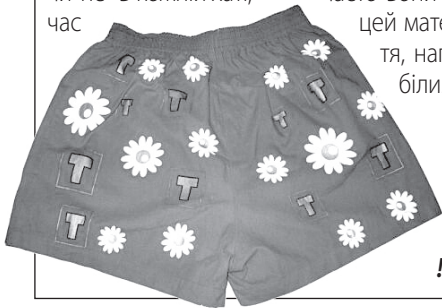
- у медичних цілях (джгут для зупинки кровотечі, зашивання рани (використання витих мотузочок серцевини паракорду), виготовлення шини для зламані кінцівки, носилок для поранених);

- ремонту одягу чи взуття;
- побудови укриття, намети, куреня, тента тощо, отримання вогню;
- при підйомі чи спуску людини (паракорд витримує динамічне навантаження понад 200 кг) тощо. Придбати паракорд можна, зокрема, в магазинах туристичного спорядження. Приєднуйтеся до групи «Браслети виживання для армії» у Фейсбуці.

Шиття для життя

З метою економії коштів, які жертвують українці для потреб війська, чимало волонтерських груп самостійно шиють для солдатів найнеобхідніше — білизну, нашоломники, ремені для автоматів, баули для особистих речей, сумки для використаних автоматних ріжків, спимішки, постільну білизну для госпіталів тощо. Добровольці закликають долучатися до справи власними руками (таку річ, як сімейні труси, пошіє як профі, так і швачка-любитель), а також матеріалами. Запаси ситцю є чи не в кожній хаті, часто вони роками лежать без діла, водночас цей матеріал чудово підійде для пошиття, наприклад, нательної та постільної білизни.

***Приносити чи надсилати ситець можна на адресу: вул. Грушевського, 1; Тернопіль, "Самооборона"; тел.: 068 705 8804. !-Потрібна допомога швачок.**

Маскувальна сітка

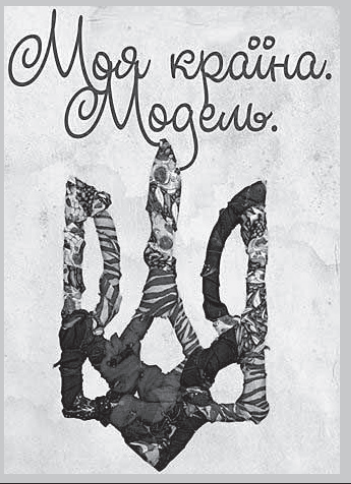
Волонтери різних міст плетуть маск-сітку для бійців на передовій. Постійно потрібні добровольці з ножицями, а також капронова сітка (не з ліски, а з нитки), розмір клітинки: 3х3 см але й інші теж згодяться; тканина, обрізки бавовняних тканин, матеріалів з великим вмістом натуральної нитки, не важка, не товста, кольори — природні відтінки зеленого, оливковий, хакі; осінні барви.

Маск-сітку вже виготовляють у майже двадцятих містах України. Щоб дізнатися координати волонтерських груп на місцях, телефонуйте зв'язковим групи "Маск-сітка для армії руками волонтерів": 050 32 000 17 (Юлія), 050 3888 671 (Олеся).

Мода — на армію

У Львові пройшов благодійний показ моди, в якому взяли участь дружини й доньки воїнів АТО. Разом з відомими львів'янками і професійними моделями, вони демонстрували жіночий одяг та аксесуари з колекції Ірини Лисої, а також сукні, надані іншими українськими дизайнерами. Всі представлені речі з колекцій можна було придбати. На зібрані кошти — придбано взуття для солдатів.

Черевики перемоги

Чоботар із Кривого Рогу Роман Горбаченко, враховуючи побажання українських військових, розробив нову модель взуття для армії. Його черевики набагато практичніші й зручніші (легші та мають більшу опірність до вологості) від іноземних та вітчизняних аналогів. «Після того, як я побачив в одному з сюжетів на телебаченні, в якому стані взуття наших захисників, відразу почав розробляти таку модель, щоб бійцям було комфортно», — говорить майстер. Шие взуття для армії він з високоякісної шкіри, вручну. Собівартість «берців» криворізького виробництва — 400 грн. За роботу Роман нічого не бере. Криворізький чоботар уже перевзув сотні українських солдатів.

За матеріалами СТБ

Стяги для зв'язки

Як виявилось, звичайних потуг з виготовлення національної символіки абсолютно недостатньо для потреб воєнного часу. Багато добровольців, що мають хист у шитті, взялися заповнити цю прогалину. Активно працюють на цій ниві, зокрема, й переселенці зі Сходу та Криму. Група волонтерів, що допомагає біженцям адаптуватися до мирного життя у новому місці, налагодила міні-підприємство з виготовлення українських прапорів. Купуючи ці прапори, ми підтримуємо вітчизняного виробника, мотивуємо людей на чесну працю та фінансуємо розвиток національної економіки.

Великий (135х90см) – 60грн Середній (98х64см) – 50грн Малий (69х41см) – 40грн

З вишитим тризубом – на 10 грн дорожче. Замовити прапори (різного розміру та модифікацій) можна за телефоном: 066 611 2590 (Ольга).

Більше інформації на тему вимушених переселенців — на 8 сторінці.

І один у полі воїн

Окремі патріоти роблять для перемоги більше за армію чиновників.

Сергій Притула
ПриватКартка: 5168 7420 6353 7207

Тетяна Ричкова
ПриватКартка: 5218 5722 1125 4953

Юрій Касьянов
ПриватКартка: 5457 0822 3202 1415

Роман Доник
ПриватКартка: 4405 8858 2358 0292
Тел.: 093 487 99 36
WebMoney (USD): Z286721089451

Волонтерська група "Скаут"
ПриватКартка: 4149 6059 1079 3074 (Віктор Гурняк)

Оксана Коваленко
ПриватКартка: 4149 4377 4097 3332 (Тата Воронова)

СПИЦІАЛЬНИЙ прапор

Марія Лихвар із Запоріжжя стала відомою ще з подій на Майдані. Сплетений нею синьо-жовтий прапорець — невеликий за розміром, але величний за значенням — надихав багатьох українців. Зараз пані Марія з усіх сил намагається підтримувати українську армію. Їй важко ходити, але вона чудово вправляєється зі спицями.

Кошти за вив'язані нею наці-

ональні стяги, ідуть на потреби солдатів (нещодавно, наприклад, нею було передано військовим кілька пар нових черевиків). З нашою допомогою пані Марія допоможе більшій кількості бійців. Замовити прапорець можна через зв'язкову бабусі — Олену Падашулю (padashulya@yahoo.com).

Координати для прямої допомоги — Металкорт (МетаБанк): 5990 0130 0178 4234 (Лихвар Марія Іванівна), Приватбанк: 5168 7420 1191 0100 (Олена Падашуля).

Волонтерські ініціативи

Підтримка фронту спорядженням і медикаментами, допомога пораненим.

ВЕРНИСЬ ЖИВИМ
Усі питання: 066 198 9212 (Аня)
Заявки на допомогу: 097 757 1564 (Оля)
ПриватКартка: 5168 7553 6940 3403 (Дейнега Віталій)

PayPal: savelifeua@gmail.com

ПІДТРИМАЙ АРМІЮ УКРАЇНИ
Координатор: Анна Сандалова
ПриватКартка: 5584 2422 1113 6669
info@ukrarmy.org
Paypal: honourUkraine2014@gmail.com

Ф.О.Н.Д. ДІАНИ МАКАРОВОЇ
Тел.: 066 291 31 93
5168 7423 3160 0209 гривня
5168 7420 1173 9731 євро
5168 7420 1738 0183 ам.долари
PayPal: btf-1@ukr.net

НАРОДНИЙ ТИЛ
Адреса складу: м. Київ, Жиланська, 68;
тел.: 067 888 3000.

ПриватКартка: 5168 7420 1372 4186 (Георгій Тука)
PayPal: moneyforukraine@gmail.com

Відчайдушна медична допомога

Армен Нікогосян працював хірургом в Сибіру. Дізнавшись, що на Майдані в Києві почалися масштабні протести, приїхав в Україну. Зараз він уже два місяці курсує між передовою та Ізюмом, рятуючи українських солдатів. «У Межигір'я познайомився з двома волонтерами і в нас виїшла чудова команда: водій Ілля і моя помічниця Олена. Коли дізналися, що Перший батальйон (йдеться про підрозділ Нацгвардії — ред.) відправили в зону АТО, ми з ними без дозволу взяли німецький реанімобіль, що стояв біля Межигір'я, укомплектували його і поїхали в Донецьку область. Як можна було лишити хлопців без медичної допомоги?» — розповів хірург.

Армен Нікогосян зі своєю бригадою допомагає не лише військовим, а й цивільним. Часто вони доставляють гуманітарні вантажі у віддалені та важкодоступні місця. Завдяки сміливому екіпажу цього реанімобіля врятовано, без перебільшення, сотні життів. (При тому, що кожного разу, рятуючи поранених із передової, медики ризикують і своїми життями.) Якось лише за один виїзд вдалося вивезти кілька десятків бійців. Розповідає Армен Нікогосян: «Вночі сепаратисти атакували перший блокпост біля рибгоспу і танками зрівняли його з землею. Хлопці подзвонили: «Нас обстрілюють! Багато поранених!» Я, як годиться, доповів про ситуацію керівництву штабу АТО і в медслужбу. Карети швидкої

допомоги чекали міліцейський БТР. Ну, а я чекати не міг. Заскочили в нашу машину, примчали туди, я витягнув пацієнтів, завантажив у реанімобиль. Порахував — 24 десантники!

Декому довелося надавати першу допомогу ще дорогою до лікарні. Інакше не довезли б.»

За матеріалами СТБ, «Факти» та iPress.ua

ЗНАТИ+ВМІТИ=ВРЯТУВАТИ

Понад 25% військових на полі бою гинуть від несвоєчасної/неправильної домедичної допомоги (навіть за наявності у них індивідуальної аптечки з усіма необхідними засобами). Тому вкрай важливо поширювати інформацію про те, ЯК необхідно надавати меддопомогу в секторі обстрілу, польових умовах.

Для цього й зробили методичку «Домедична допомога в умовах бойових дій». Вона містить, зокрема, аналітичні дані про причини загибелі військовослужбовців під час ведення бойових дій Чеченської кампанії, війни в Іраку та Афганіста-

ні. Уже надруковано/роздано понад 30 тис. шт. Мінімальна потреба — понад 100 тис. Собівартість 1 примірника — 2,60 грн. Для допомоги проєкту переказуйте кошти на рахунок у Приватбанку: 5167 9823 0110 8566 (Олена Ковтун).

УВАГА! Методичка НЕ ПРОДАЄТЬСЯ, вона розповсюджується БЕЗКОШТОВНО серед військових частин та волонтерських організацій. Замовлення на методички, а також пропозиції від спонсорів/друкарень приймаємо на ел. скриньку: icansavelife@i.ua (кількість, моб. тел., для якого військового підрозділу вони призначатимуться).

Курси з надання меддопомоги в бойових умовах

УКРАЇНА, КИЇВ

«Захист патріотів», <http://patriotdefence.org/>, patriot.defence.ua@gmail.com; 067 907 13 22 (Світлана).

«Реаго», вул. Кудрявська, 13/19, e-mail: info@reago.eu; тел.: (044) 238 64 04.

Центр спеціальної підготовки ВГО УСРП <http://www.savelife.org.ua/>, 044 36-00-911, 099 421-9-911.

Інститут кардіології ім.Стражеска, щосереди о 16 год; вул. Народного ополчення, 5, 044 249-70-26, 044 275-6622.

ОДЕСА

Центр спеціальної підготовки, вул. Толстого, 6, 050 435 0 435

ГО Медичний загін «Білі берети» /для лікарів/ ЛЬВІВ

063 714 1830 (Андрій)

ПОЛТАВА

097 975 2112 (Микита)

ТЕРНОПІЛЬ

097 605 53 55 (Андрій)

- Потрібні інструктори, які зможуть навчати наданню меддопомоги у бойових умовах.

- У зоні бойових дій бракує фельдшерів.

Далеко не кожен лікар зможе ефективно надати першу медичну допомогу в умовах бою. Правила першої медичної допомоги мирного часу не застосовні чи малоефективні у час війни, на передовій. Потрібна іншої якості психологічна готовність і просто фізична витривалість (надавати допомогу в бронжилеті значно важче і складніше). Поряд — інформація про деякі практичні курси тактичної медицини.

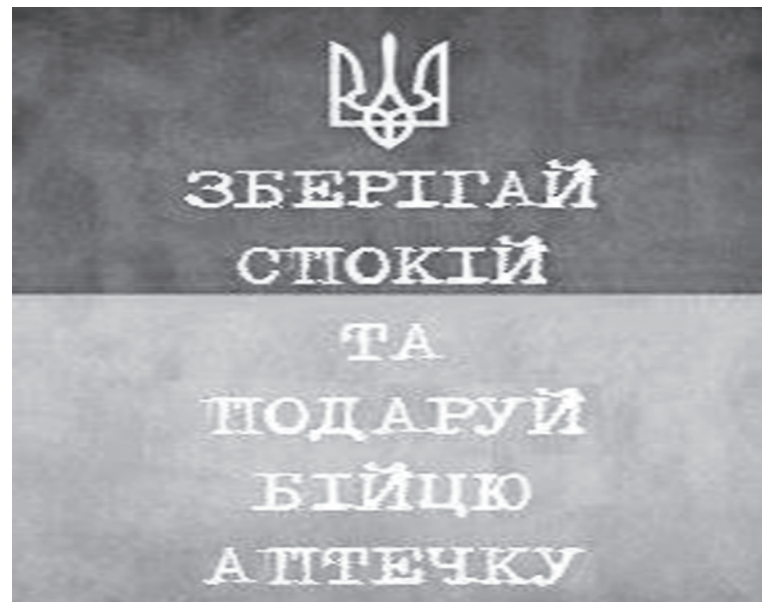
Віддати борг кров'ю

Майже кожне поранення солдата пов'язане з втратою крові. Щодня потрібна донорська кров.

Як здавати кров і де це можна зробити, дізнайтесь за телефоном Гарячої лінії крові: (044) 524 97 73 чи в інтернеті: <http://krov.org.ua>.

Безкоштовне протезування

В кожному обласному центрі України (а також в ряді інших міст) є центри з виготовлення і/чи обслуговування протезів. Протезування і консультації безкоштовні. Контакти локальних центрів є на сайті www.ukrprotez.com.ua чи за тел.: (044) 425-32-80 або e-mail: info@ukrprotez.com.ua. Адреса "Укрпротез" у Києві: вул. Фролівська, 6/8, кор. 15.

Системною роботою із забезпечення військових бойовими аптечками ми займається, зокрема, ініціатива «Захист патріотів».

Надсилаючи медпрепарати безпосередньо на передову, переконайтеся, що люди, яким, можливо, доведеться ними користуватися, знають, як це правильно робити (найефективніші препарати нічого не варті, якщо їх неправильно застосовувати).

Військові госпіталі

Перед тим як навідатися в госпіталь з допомогою, довідайтесь про актуальні потреби.

*Київ, вул. Госпітальна, 18; тел.: (044) 521-84-13 (довідка), (044) 529-45-54 (цілодобово у невідкладних випадках), <http://dopomoga-gvkg.kiev.ua/>

*Опіковий центр, вул.Краківська, 13; тел.: (044) 296-71-21.

*госпіталь МВС, вул. Вишгородська, 85А, тел.: (044) 430 51 93.

*Ірпінь, вул. 11-та лінія, 1, тел.: (045) 979 33 09.

*Дніпропетровськ, вул.Комсомольська, 63; тел.: (056) 742 88 53, (056) 242 39 44;

Обласна лікарня, пл.Жовтнева, 14; +380 (56) 377-29-63.

*Одеса, вул. Пироговська, 2; тел.: (048) 798-83-05, (048) 722-27-26, (094) 949-13-05.

*Харків, вул.Культури,5; (057) 702-17-97.

*Львів, вул. Личаківська, 26; тел.: (032) 275-95-00, (032) 275-57-85.

*Луцьк, вул. Сенаторки Левчанівської, 4; тел.: (033) 2724 876.

*Запоріжжя, вул. Горького, 2; тел.: (061)764-38-96.

*Вінниця, вул.Червоноармійська, 23; тел.: (043) 267 42 47.

*Військові госпіталі потребують допомоги медсестер і медбратів, санітарів і психологів, інших волонтерів.

*Для реабілітації поранених потрібен спортінвентар.

*Це не весь перелік закладів, де лікуються поранені.

Волонтерські ініціативи

СЕСТРА МИЛОСЕРДЯ.

ХАРКІВСЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ГОСПІТАЛЬ

вул. Культури, 5. Прийом допомоги з 10.00 до 19.00

Довідки за тел.: +380961260543 (з 9.00 до 19.30).

ПриватБанк: 5168 7423 1233 5791 (гривна)

ПриватБанк: 5168 7420 1708 3019 (доллар)

СЕСТРИ ПЕРЕМОГИ

ПриватКартка: 5168 7572 5612 7673

PayPal: victorysisters2014@gmail.com

Тел.: + 38 098 908 68 68,

victorysisters@gmail.com

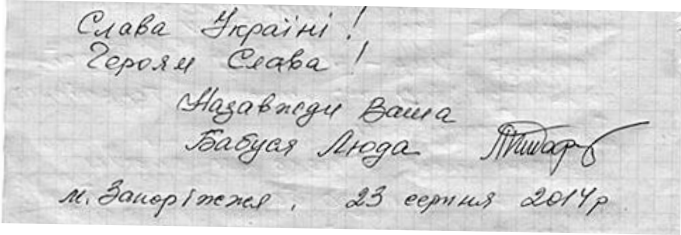
ПОЛЬОВИЙ ГОСПІТАЛЬ Одеського військово-медичинського клінічного центру південного регіону 5218 5722 1125 6339 (Владимир Степанец)

ВОЄННИЙ МОБІЛЬНИЙ ГОСПІТАЛЬ

200 осіб персоналу (16 жінок). Міла: 093 0745 882.

Теплий листопад

Одним зі способів підтримки армії, що кожному під силу, є написання листів українським військовим. Навряд чи якась державна нагорода може мати більшу цінність для справжнього вояка, аніж сердечні слова від звичайних людей. Вони зміцнюють дух, надають сенсу, вселяють віру. Воювати

легше, коли знаєш – за що чи за кого, коли розумієш, що все не марно. Будь-яка група волонтерів радо передасть ваші листи солдатам, останні ж будуть раді таким гостинцям. Всеукраїнський волонтерський рух за підтримки Ольги Богомолець випустив друком збірник листів і малюнків «Україна: війна, мир і любов» зі словами підтримки та вдячності бійцям від жінок і дітей. Два видання збірника уже передано бійцям на передову і в госпіталі, до друку готується третє видання. **Листи приймаються за адресою: 01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 33/34, оф.4 або на ел. адресу: lystsoldatu@gmail.com та VML.Ukraina@gmail.com.**

**Що, крім аптечок, найпотрібніше на передовій? – Листи!
Від дітей і дорослих, зі словами підтримки. Написані від руки і від душі.**

Телефонні феї

В українських військових з'явилися «телефонні феї» – близько 30 киянок різного віку та професій підтримують незнайомих солдатів розмовами по телефону. Дівчата не розпитують бійців про місце дислокації та не зачіпають надто особистих тем. Солдати і «феї» знайомі лише за номерами мобільних і голосом, але багато з них уже встигли стати близькими людьми.

Фото Олександра Клименка.

Головна «фея» Оксана Мельник розповідає, що ініціатива народилася випадково – її попросили поповнити мобільний рахунок незнайомим військовим, щоб вони могли частіше розмовляти з рідними. Поповнивши рахунок, Оксана вирішила сама зателефонувати їм і назвалася «феєю». Згодом хлопці самі почали телефонувати їй і дуже раділи спілкуванню. Тоді Оксана вирішила залучити до «фей» своїх подруг і просто небайдужих дівчат – наразі під їх опікою перебувають близько ста бійців. Солдат Олександр Доценко каже, що одного разу говорив зі своєю «феєю» півтори години – її голос повернув його до життя. За словами Олександра, невідомо, чи зможуть вони з «феєю» колись зустрітись у мирний час, але поняття “захист Батьківщини” стало для нього значно конкретнішим, його співрозмовниця – це та, котру він захищає.

**Найсильніша зброя — не «Град», не «Смерч», а Страх.
Проти Віри і Правди жодна зброя не має шансів.**

Моральна підтримка поранених

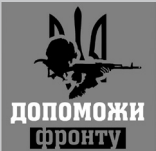
Чимало людей бажать провідати поранених вояків у госпіталях, але не завжди наважуються, бо не знають, що там робити та як поводитись. Передусім потрібно усвідомлювати, що одне з вражень вояків, які повернулися з війни – це збентеження від того, що тут все, як раніше: і життя, і розваги, і будинки стоять, і вітрини світяться... У хлопців виникає відчуття, що те, що вони робили, не дуже розуміється і цінується, до цього примішується сум, подекуди розпач, деколи злість. Тож

те, що зараз потрібне нашим пораненим найбільше – це ненав'язлива увага, усвідомлення того, що ми вдячні, що цінуємо. І за багато цього не буває. Тож добре слово, кошик яблук, гітара з гарною піснею, дитина зі своїм малюнком – все це не буде зайвим. Для них важливо відчувати не лише організовану увагу від різних громадських та державних установ, а звичайну, від нас, простих людей. Водночас потрібно бути самому готовим до таких зустрічей. Більшість інформації при спілкуванні

люди отримують у невербальний спосіб – через жести й міміку. Добрі слова можуть не мати потрібного ефекту, якщо наш внутрішній стан транслюватиме якийсь негатив. Співбесідник «чує» наші емоції і вірить тілу значно більше, ніж нашим словам. Навряд чи може бути багато користі від наляканого, роздратованого чи перевтомленого волонтера. Не зайвою в цьому питанні — як допомогти, та не нашкодити пораненим — може бути консультація зі спеціалістами-психологами.

Поблизу нашого госпіталю є нічний клуб. Сьогодні вночі біля нього був салют. Бачили б ви що робилося в палаті! Було б смішно, якби сам за серце не хапався...
Із записочника (FB) Олександра Алімова.

Волонтерські ініціативи

ПРИВАТКАРТКИ ДЛЯ ЗБОРУ КОШТІВ:
5168 7420 1409 6287, Глов Сергій - найнагальніші потреби
6762 4683 1016 7170 Масляк Богдан - гуртові закупки, розвідка 4 б. 24-ки
4731 2171 0235 4048. Микитюк Наталя - медичні потреби для зони АТО
5168 7553 7729 1386 Богдан Дідич - 4 батальйон 24 бригади і снайпери 80-ки

Чарівні листівки

Фотографії українських дівчат у національних строях перетворюються на листівки й календарики для військових. До створення Української фронтової листівки можуть долучатись красуні зі всієї України. Все, що потрібно, аби допомогти військовим – це просто сфотографуватись. Частина листівок надійде у продаж. За виручені кошти придбають індивідуальні аптечки для кожного хлопця-героя. На звороті листівки містять історичну довідку про героїчні подвиги українських воїнів.
Надсилайте фотографії за адресою: frontcardua@gmail.com. Нехай українські солдати знають, що їх чекають!

Танк «Ірუსька»

До екіпажу Т-72, який вовтузиться біля танка, підходить майор-психолог.
- Привіт, бійці, а як ви свій танк назвали? Без імені воювати не годиться.
Командир екіпажу (ніяково):
- Назвали «Іруська»...
- Чому «Іруська»? Треба щось бойове, вояковиче, — відповідає майор.
Командир екіпажу засмальцьованими руками дістає з кишені аркуш паперу і розгортає його. На папері — дитячий малюнок із зображенням танка, на танкові державний прапор і квіточка. Внизу аркуша напис дитячим незграбним почерком: «Іруська, 7 років».
Із записочника (FB) Максима Залізняка.

Недопита кава

Із поганого: на хату, де ми живемо, впала міна.
Із хорошого: трохи нас приглушило, але всі живі.
Коли прилетіла міна і пробила дах, стеля витримала, лише місцями обвалилася штукатурка і піднялася стіна пилюки.
- Каву не дали попиту. Доведеться ще раз заварювати, — скаржилися, звиклі до обстрілів, побратими.
Вранці дивлюся, а наша хата-казарма вся в оберегах, в дитячих малюнках, в дитячих долоньках, які захищають бійців краще за будь-яку броню.
Із записочника (FB) Бориса Гуменюка.

«Кому судилося бути повішаним, той не потоне»

У бою під Іловайськом бійцю батальйона «Шахтарськ» куля пробила череп і через сантиметр вийшла. Через годину він вже пересувався майже без підтримки. Друга куля влучила в гранату, яку він носив у підсумку, вона не вибухнула, навпаки, захистила бійця.
Гадаю, Бог береже його для тролейбуса чи для простуди. Сподіваюся, у глибокій старості.
Із записочника (FB) Дмитра Корчинського.

Найкращі українські музиканти, співаки й актори підтримують солдатів на передовій та у госпіталях.

Психологічна кризова служба

Громадська організація «Психологічна кризова служба» – це кілька сотень волонтерів-психологів по всій Україні, які об'єдналися в громадську організацію, щоб ефективніше допомагати українцям в кризових ситуаціях. Телефон офісу Психологічної кризової служби: +38-096-7-300-100.

ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІ ТЕРИТОРІЇ

СКРОМНИЙ ГЕРОЙ

Однажды спросили: надо отвезти человека со Снежного в Красноармейск, кто может? Я подошел и сказал: хочу ехать. Уже две недели вожу людей.

Я 35 лет жизни на Донбассе не могу найти себе работу, потому что я инвалид. В обыкновенное время я просто не занят. А во время этой несчастной войны оказалось – я что-то могу. Я хочу что-то делать – хорошее. Самое страшное было – это когда я приехал в Пески, а ехал по полям, потому что уже везде плиты стоят – не пропускают. Вижу – идут бабушки. Спрашиваю: я проеду в Пески? Они сели ко мне в машину и показали, как объехать мины. А потом сказали: здесь остановись, дальше пешком. И я шел пешком. Вижу – везде мины и растяжки. Я нашел бабушку 96 лет, у которой в доме крыша разбита. Она сидит в погребке. А там по колено

воды. Четыре дня она жила в погребке. Она меня вызванивала неделю. И три километра до машины этой моей шла пешком. По всем Пескам лежат ракеты и вкручены в землю ракетницы. Там война. Когда я вывозил людей со Снежного, в мою машину уместились 13 человек. Я даже не понял, как. Сначала одиннадцать и говорят: еще в Шахтерске надо подобрать два человека. Я говорю: как?! Подъезжаю к Шахтёрску. Там два дедули. Говорят – мы поместимся. Я говорю: куда?! Нельзя! Уже невозможно. Отъезжаю – они заплакали. Я возвращаюсь за ними и они залазят! Как – я не знаю. У одного прописка Львовская. На каждом блокпосту проверяют паспорта. Это хана! Он как-то так лёг под ноги женщинам, что его не нашли. И я их отвёз в Славянск. Я думаю, что это не я – это кто-то свыше. *Розповідь Романа Кисляка записала Марта Чорна, «Тексти».*

Сепаратизм — що на Донбасі, що в Галичині — однаково шкідливий. Розділяючись — програємо. Об'єднавшись — переможемо.

Центр звільнення полонених

Гаряча телефонна лінія: +380-97-07-07-014, +380-63-888-40-40, +380-95-628-000-8, e-mail: centrosvobplen@ukr.net. У випадку зникнення родичі повинні подати заяву про зникну особу в СБУ (саме в СБУ!). Після чого надати фахівцям Центру номер і дату вхідної заяви в СБУ. Важливо також надати якомога детальнішу інформацію про зникну особу. Більше інформації про роботу Центру та формат запиту — див. на однойменній сторінці у Фейсбучі. *Допомогти Центру: 5584 2422 1201 2216 (ПриватБанк).* Урядовий міжвідомчий центр при СБУ: 0800-501-482, (044)-255-52-38; polonhelp@ssu.gov.ua.

Допомога біженцям

Гаряча лінія МНС: 112
Урядова гаряча лінія: 0-800-507-309
Працевлаштування: *«Вільні люди», czsl.staff@gmail.com, (067) 507-09-30. *Державна служба зайнятості: 730; 0-800-50-50-60. **Юридична допомога:** (098) 808-81-93, (050) 251-70-17. **Координаційний центр допомоги вимушеним переселенцям** Інформація для переселенців: тел. 096-09-09-103. Передача гуманітарної допомоги: тел. 097- 690-42-17. www.helpcenter.org.ua, rada.kiev.ua@gmail.com.

Безкоштовні навчальні курси для переселенців з Криму і Сходу. УКРАЇНСЬКА МОВА Тел.: 098 688-03-25, 093 710-23-02. **АНГЛІЙСЬКА МОВА**

Вечірні заняття. Подробиці за телефонами: +38(063)073-16-19, +38 (096) 684-88-47, +38(095)-031-53-97; чи e-mail: krym.sos.info@gmail.com.

ЖИТЛО ДЛЯ БІЖЕНЦІВ

* Щодо пошуку житла, із пропозиціями житла, транспортних послуг тощо, зв'яжіться з представниками Крим SOS (контакти вище) або відвідайте сайт <http://odnakraina.com>. * Недороге житло в центрі Києві для жінок і дітей з Донецької, Луганської областей і АР Крим. 099 374-46-69, 068 404-89-60. *«Місто щасливих дітей» (м. Київ), житло і підтримка родин переселенців з дітьми. E-mail: mistoditey@gmail.com.

Волонтерські ініціативи

ДОПОМОГА АРМІЇ ТА БІЖЕНЦЯМ Центр. штаб: Київ, ст.м.Лівобережна, Міжнародний виставковий центр (МВЦ), Броварський прсп., 15 (павільйон 1А) тел.: 050 254 18 11. Запис волонтерів ЦВКГ: 093-58-58-464 volonterska.sotnya@gmail.com ПриватКартка: 5168 7420 1680 3284 (Воронкова Наталія)

РЕАБІЛІТАЦІЯ ВІЙСЬКОВИХ (БЕЗКОШТОВНО) На базі профспілкового готелю в Луцьку організовано волонтерський реабілітаційний центр. Є можливість лікувати (знімати) різного роду болі, спазми, порізи, наслідки контузій, проблеми з ходою і т.ін. Проживання в готельних умовах, триразове харчування. **Прийом і розміщення воїнів: 0997035595 (Наталія Цехош) і 0954291801 (Ольга Авдасьєва).**

Мудрі діди

Сидят деды все на своём месте, под яблонями, сурьезные, в домино играют. Ожились, когда показала карту АТО, распечатанную из интернета. - А ти сюда їхала як? Мостом? - Ну, да. А как ещё? Я по полю боюсь. - Та не бійся, їзжай. Ми його розмініровали. Правда не все, кусок, якраз на дорозі, так шо їхай. Наші уже їздять. Ступор. Как пожилые люди могли разминировать дорогу? Даже боюсь спрашивать. Но любопытство берет верх. - Та ми їхні меткі вивчили, шо они ставлять для себе, мовляв «заминировано», «не заминировано», «туда езжай», «сюда не езжай». Вони ж тут, зараза, місяць товклись. Шоб ім... Усе витовкли, падли. Та як ці поїхали, а потім другі їхні приїхали, ми мітки поміняли на двох полях. Ото воно само й розмінірувалось. Правда тільки на повороті, но проїхать уже можна... *Із записочника (FB) Олени Степової.*

Славні внуки

ВнукТільки що випив коньяку з другом, який вийшов з оточення. Його та ще одного товариша, пораних, три тижні переховували місцеві жителі. Всім багатоквартирним будинком годували, лікували, а потім допомогли вибратися. На Донбасі наші люди, і ми їх звільнимо. *Із записочника (FB) Дмитра Різниченка.*

«Хто є мій ближній?»

Один чоловік ішов з Єрусалиму до Єрихону, і попався розбійникам, що обдерли його, і завдали йому рани, та й утекли, покинувши ледве живого його.

Проходив випадком тією дорогою священик один, побачив його, і проминув. Так само й Левит надійшов на те

місце, поглянув, і теж проминув. Проходив же там якийсь самарянин, та й натрапив на нього, і, побачивши, змилосердився. І він підійшов, і обв'язав йому рани, наливши оливи й вина. Потому його посадив на худобину власну, і приставив його до гостиниці, та й клопотався про нього. А другого дня, від'їжджавши, виявив він два динарії, та й дав їх гос-

подареві й проказав: Заопікуйся ним, а як більше що витратиш, заплачу тобі, як вернуса. Котрий же з цих трьох на думку твою був ближній тому, хто попався розбійникам? А він відказав: "Той, хто вчинив йому милість". Ісус же сказав йому: "Іди, і роби так і ти!"

Євангеліє від Луки. 10:29-37.

НАРОДНА ДИПЛОМАТІЯ

Листування

Сейчас мне тысячи людей пишут, что наши беседы, переписка в интернете, являются объединяющим звеном, узелками, что связывают души украинцев и даже россиян по всему миру. Мы поддерживаем друг друга, смеемся, переживаем, разъясняем, критикуем, спорим, но любим, плачем душой друг о друге. Мы держим нить. Мы сплетаемся в нить. Мы связываем души и пространство узелками любви.

Часто пишут ребята с фронта, рассказывают, как радуются, когда удается получить письма от родных, рисунки детей, письма от девушек, им даже волонтеры приносят мои распечатанные из интернета рассказы. Это тоже нить. Мы научились быть единым целым.

Держать друг друга. И что удивительно, как будто пробили брешь в информационном вакууме. Слово Украину накрыло покрывало, связанное из узелков наших душ. Здесь и сейчас с письмами, звонками, информацией начинают происходить удивительные вещи. Сюда к нам тяжело дозвонится, нет связи, интернет работает не везде, но...все чаще и чаще я слышу от людей истории, когда им звонят давно потерявшиеся родственники, сослуживцы, коллеги, знакомые, с которыми оборвалась связь по ряду обстоятельств. Звонят оттуда, из Украины, сюда в Украину. Да, именно так. Как это глупо и страшно звучит, но пока так: из Украины в Украину, отделенную, оторванную блокадой, фронтом, но не от сердца. Нас что-то разделяло до войны, но мы не придавали этому значе-

нию. Сейчас нас разделил фронт, но мы объединись. Жаль, что причиной объединения, открытия друг друга стала война. Соседка рассказывает: - Звонили с Тернополя, сестры, десять лет не общались, плачут, зовут, спрашивают, чем помочь, а я думала, что они нас будут убивать, а они мне — ты что с ума сошла, мы вас любим. Друга через соцсети нашли троюродные родственники из Винницы, рассказывал, сдерживая слезы, мужик, шахтер, а голос срывался. Говорит, как же так, они там за нас переживают, а нам тут рассказывали, что они нас ненавидят. Кум аж светится, родня звонила из Закарпаття, как поссорились в оранжевую революцию, не общались. А сейчас, каждый день то смски, то сообщения в «однокласс-

ПЕРЕДОВА ДИПЛОМАТІЯ

Найголовніше — ніколи не варто боятися агресора, оскільки йому саме це і потрібно. Якою б не була держава, її розміри, ми повинні знати, що не повторимо історичну помилку: ми повинні чинити спротив і вистрілити, якщо хтось спробує нас окупувати.

Президент Литви, Даля Грібаускайте

Авангард української дипломатії

Сначала просто обстреливали издали, из Рашки. Обратки по ним нет, пока они не приедут на нашу территорию. Только наши начинают отвечать — те дают драпака. Причём они наделали себе кучу схронов и только прилетают наши самолёты — танки просто растворяются в зелёнке.

Наши хлопцы с 51-й (бригады на розвідка — ред) решили выяснить, куда же пропадают русские танки ну и пустились за ними вдогонку. Но их заметили, один танк развернулся и поехал на наших ребят. Стал обстреливать из пушки и пулемёта. Наши залягли

и думают — ну все, хана. Танк нас не достанет, конечно, но он сейчас вызовет пехоту и будет горе. Но тут из посадки вылетает украинский БТР. Он начинает ездить вокруг танка и лупить ему в башню из крупного калибра. Танк начинает буксовать, пытается навести башню на БТР, но скорости и манёвренности не хватает.

Потом танк пытается уйти, а БТР продолжает с близкого расстояния лупить ему в башню пока не раздаётся взрыв и башню не отрывает. Хлопцы в БТР оказались бойцами 72-й бригады.

Из записочника (FB) Дениса П'ятигорця

Україну не врятує ООН, НАТО, ЄС, ОБСЄ, МОК, ФІФА чи «Червоний хрест». Україну порятовують Буковина, Волинь, Галичина, Донщина, Закарпаття, Наддніпрянщина, Побужжя, Поділля, Подунав'я, Приазов'я, Сіверщина, Слобожанщина, Таврія та Діаспорія.

на тлі війни

никах», то звонок. Спрашиває, говорить, мене родня, за що воюєм? А я їм — а на моєй улиці ніхто не пошел воевать, и с бригады тоже. Наши все дома. Они, говорит, обрадовались, вот, говорят, мы чувствовали, ты кровь на руки наших пацанов не возьмешь. А я їм, говорю — подурели, что ли, свои свои не могут убивать. Разговорились, а они мне говорят — мы думали, вы там все против Украины, а сейчас читаем о Донбассе, как вас грабил Ефремов, банда Януковича, что у вас СМИ писали, что Россия творит, Господи, да как вы там жили, в этом аду, как живете? Говорят, мы все родные, надо вместе с бедой справляться.

Подруге случайный звонок, ошиблись номером, из Львова. По-знакомились, разговорились, подружились. Теперь ждет звонка, ока-

залось, много общего, интересов, интересные собеседники, приглашают на работу, она ее тут по специальности не могла найти.

И так каждый день, кто-то кого-то нашел, радуются, узнают ново-

Но столько обманутых, раненных душ, столько разбитых сердец и семей. Знаете, я думаю, что лечить Донбасс надо обычным общением. Письмами. Даже не знакомым людям. Как бы было хорошо, если бы просто, вот писали письма с Запада на Восток.

сти, спрашивают о том, чем пугали — языке, «Свободе», «Правом секторе», колючей проволоке, лагерях, а потом смеются над своими страхами. Светлеют лицами.

Брати по зброї

Соціальне розмаїття батальйонів доповнюється ще й їхнім етнічним розмаїттям. Євреї, поляки, українці, росіяни, грузини і кримці. Бліді або смуглі губи і золоті зуби. Чорні бороди й темного кольору очі або блондини з блакитними очима. Серед хрестів зірки Давида. Але ті самі “калаші” і всюди той самий прапор — вгорі блакитний, знизу жовтий. Всюди архангел Михаїл.

Я часто чую, що Україна гине в цій війні. Але тут, на Сході, попри жорстокість цієї війни, варварство Путіна і непотрібні смерті, я відчуваю, що спостерігаю не смерть, а народження народу.

Давид Вільдштайн, польський журналіст

Свята справа Пліч-о-пліч Україну захищають християни і язичники, юдеї і мусульмани, атеїсти і буддисти.

Погана новина: У Таврійському національному університеті ім. Вернадського в Сімферополі закрили факультет української філології.

Хороша новина: В Інституті філології КНУ ім. Шевченка вперше відкрито спеціальність «Кримськотатарська мова і література».

Козаки пишуть листа московському тирану барану

Руйнують стереотипів стіни. Зводити міжлюдяні мости.

Род, корни, звучит земля, будит память.

Эх, если бы здесь работала почта. Много здесь лжи, много одурманенности. Раскачивали эту лодку не люди, а политики, а горе пришло именно к ним, простым и доверчивым. Столько горя нам принесли игры политиков по разделению страны, столько горя принесли журналисты, пишущие на заказ. Я знаю многих в городе, которые хвастались заказной работой от нардепов, прячут глаза, все без работы остались. Не корю. Бог простит.

Но столько обманутых, раненных душ, столько разбитых сердец и семей. Знаете, я думаю, что лечить Донбасс надо обычным общением. Письмами. Даже не знакомым людям. Как бы было хорошо, если бы просто писали письма с Запада на Восток. С Востока на Запад, на

Юг, на Север, да просто, куда смогли. Чтобы раны на душе и пелену с глаз снимали теплые треугольнички любви. Чтобы читать, чувствовать шершавость бумаги, видеть чей-то ровный или неряшливый почерк, угадывать за ним человека, его глаза, душу, вглядываться в строки...

«Здравствуй, не знакомый мне, но близкий человек. Мы никогда не виделись с тобой, но у нас есть одно общее — наша страна. Мы живем в Украине. Я в Виннице, а ты в Червонопартизанске. Но мы с тобой одной крови, по одной земле роднимся. Я иду по полю и глажу налившуюся пшеницу, а ты идешь в шахту, добываешь уголь. Я хлебо-роб, я не знаю, что такое шахта. Но думаю, добывать уголь так же важно, как и сеять пшеницу. Мы с тобой трудяги. У ме-

ня уже есть внук, а у тебя? Я живу в селе, а ты, наверное, в городе. Я знаю, на Донбассе больше промышленных городов. А может и ты выходишь в поле, чтобы вдохнуть свежий воздух, настоящий на травах и прохладе реки. Ты любишь рыбалку? И я рыболов. У нас тут такая рыба клюет! А давай ко мне, в гости. С семьей, с детьми. Выйдем на зорьке, наловим, а потом уищи, на костерке, а? Что нам делить?! Землю?! Да, когда придет час, одинаково выделят нам с тобой. Кто-то тебе сказал, что я тебя не пойму, потому что ты говоришь на русском, а я на украинском. Чушь! Полстраны разговаривает и понимают. Сердцем говорить будем!»

Елена Степная

АРМІЯ SOS
Матеріально-технічне забезпечення армії
Київ, вул. Василя Яна, 3/5; armysos.com.ua; armia.sos@gmail.com; тел.: +38-044-223-40-40, +38-068-686-5439. Картка Приватбанку: 5168 7420 1174 1463 (отримувач: Олексій Савченко).

КРИЛА ФЕНІКСА (Юрій Бірюков)
Підтримка ЗСУ: від шкарпеток — до літаків.
ЄДРПОУ: 393 353 66 Печерська філія ПАТ КБ «ПриватБанк» МФО: 300711 р/р ГРН: 2600 2052 7258 08 р/р USD: 2600 2052 7334 36 р/р EUR: 2600 4052 7324 46

Волонтерські ініціативи
ВІЛЬНІ ЛЮДИ
Підтримка добровольчих підрозділів – (096 188 3793)
ПриватКартка: 4149 6059 0189 3156
PayPal: kishka.ivan@gmail.com

Інформ-гіГІЄНА

Основна зброя нашого ворога — брехня. Засоби ураження — ТБ, радіо, газети тощо. Саме вони створили передумови для реальної війни, саме завдяки брехні та її ретрансляторам в Україні зараз гинуть люди.

З ворожого боку системно працюють цілі підрозділи, що відповідають за поширення паніки, хаосу, недовіри до авторитетних українців, культивують розбрат між українцями тощо. Українська журналістика, що мала би стати щитом від ворожих інформаційних атак, на жаль, не справляється з навантаженням. Більше того, часто саме українські ЗМІ — свідомо чи несвідомо — стають інструментами маніпуляцій. Державна машина реагує неадекватно чи з суттєвим запізненням. Така ситуація дала поштовх до появи спеціальних інформаційних ресурсів, що займаються виявленням і спростуванням брехливих інформаційних повідомлень про події в Україні (www.stopfake.org; «Лікбез. Історичний фронт» (спростування історичних міфів, <http://likbez.org.ua>); рубрика у програмах української редакції «Радіо «Свобода»»). Однак їхній вплив і аудиторія обмежені, тому важливо, щоб кожен кінцевий споживач інформаційного продукту міг відрізнити зерно від половини. Віртуальна реальність, створювана деякими ЗМІ (сіяння міфів і стереотипів, маніпуляції чи відверта брехня), призводить до реальних смертей. Зараз слово — це гостре лезо, інформація — вибухівка. Отже, й поводитися з такого роду речами треба відповідно — обережно, розважливо, без емоцій. Не вірити всьому написаному, почутому чи побаченому. Пропускати через сито здорового глузду отриману інформацію. Відповідально ставитися до того, що самі говоримо чи пишемо. Кожна людина є по суті засобом масової інформації. Сарафанне радіо за впливом не поступається «брехунцю». Тому не варто поширювати якусь інформацію, не будучи на 100% упевненому в її достовірності. Але навіть володіючи перевіреною інформацією, треба завжди себе питати: її поширення принесе більше користі чи лиха? Небагато користі з правди, яка вводить в стан шоку, страху, паніки.

Фото- і відеоматеріали особливо часто використовують у маніпуляціях. Вони начебто додають словам переконливості. Але насправді завдяки сучасним

Мийте руки перед їжею. Бережіть мозок від “новин”

комп’ютерним технологіям обдурювати людей стало тільки легше.

Треба бути уважним навіть до дрібниць. Майже ідентичні повідомлення: “Захопили «Генічеськ»” і “Захопили Генічеськ” виражають різні за сенсом і масштабом події. Ціна лапок тут — спокій десятків тисяч людей. Це може вплинути на чиєсь здоров’я (не всі здатні сприймати погані новини зі стоїчним спокоєм) та життя людей (в умовах паніки можуть просто затоптати).

Платон Друзяка

P. S. Якщо держава чи комунальні служби не справляються, їм треба допомагати. Наприклад, із прибиранням сміття. Бачите сміття, як от газета “Весті”, згрібайте — і в урну. Бачите/чуєте сміття по радіо чи телебаченні — вирубайте, у переносному і прямому значенні.

Зараз існує проблема фільтрування інформації. Світ переповнений як правдивою, так і брехливою інформацією; однак багатий (під багатими і бідними в даному випадку Еко має на увазі людей освічених і не дуже — ред.) володіє технікою фільтрування, принаймні у тих сферах, де він хоч трохи розбирається. Бідний підхоплює перший уривок інформації, що йому трапляється.

Умберто Еко, письменник, філософ

«Кубок Пістона» або Парламентські вибори-2014

Депутата треба обирати десь так, як автомобіль.

Передусім він має бути надійний і безпечний — із заліза, а не пластмаси. З потужним, але економним двигуном. Якщо машина не нова, важливо знати, хто на ній їздив раніше. Варто дізнатися, чи попадала в аварії, скільки разів перефарбовувалась, чи, часом, не

крадена. Треба обов’язково заглянути під капот, внутрішнє начиння авто суттєвіше за фасад. Кого цікавить модний тюнінг, якщо гальма не працюють чи автомобіль глохне на перехресті? Важливо також, щоб машина була загартована для наших доріг. На «Феррарі» в Україні далеко не заїдеш. Краще надійний «Запорожець» чи навіть «Волинянка» — нам же на ньому їхати, а не хизуватися. Бо автомобіль — не розкіш, а засіб пересування. А депутат — не цяцька, а наш представник у парламенті. Кожному українцю він обходиться недешево, тож не “купуймо” абищо, не викидаймо наші кровні на вітер.

Професор Сирник

СОНЯ ХОЧЕ В УКРАЇНУ

Соня щиро вірила, що живе в Росії. Її бабушка так сказала. А страшні бандери прийшли в них стріляти. Бандери не люди.

Я познайомився з Сонею два тижні тому. Терористи з Луганська «Градами» обстріляли околиці Щастя, де головна база «Айдару». Ми вивозили мешканців з будинків, які потрапляли під удар. Серед евакуйованих була і родина 6-річної Соні — мама, тато і її сестричка, яка народилася 28 травня.

Коли я звернувся до неї з проханням іти за мною, мала закрила вушка долоньками:

— Бандера, не говори со мной на бандеровском языке...

А за кілька днів ми подружилися. Природна цікавість у дівчинки взяла гору над страхом. Вона часто приходив до нас у частину, і, коли маю час, ми йдемо в магазин, купуємо морозиво і говоримо.

Соня щиро вірила, що живе в Росії. Її бабушка так сказала. А страшні бандери прийшли в них стріляти. Бандери не люди. Соня була вражена, що в мене є діти. Я показав їй фото своїх доньок — одній вісім, другій чотири роки. Соня думала, що в бандер не буває дітей.

— Они тоже говорят на бандеровском языке?

— Так, вони розмовляють українською.

— И они тебя не боятся?..

Місцеві тут бідують: роботи нема, матеріальна допомога приходить невчасно й на неї не вижити. Наш батальйон допомагає, як може: ділимося їжею, речами, підгузки для малюків купуємо. Волонтери з усієї країни нам досі везуть бронезилети, каски, амуніцію, харчі. А я після розмов з Сонею думаю, що не завадили б дитячі книжки українською мовою, казки якісь, іграшки, може, вишиваночки. Потрібно щось негайно робити, щоб рятувати для України принаймні цих дітей. Інакше ця війна нічого тут не змінить і не матиме сенсу.

Недавно Соня спитала:

— А ты возмёшь меня к себе на Украину?

Обов’язково. Хай тільки закінчиться війна, і я запрошу її родину приїхати до мене в Долину. Познайомлю Соню зі своїми донечками, покажу їй наш край, гори. Нехай вона побачить, що на Заході живуть не чорти і вбивці, а звичайні люди. Що Україна велика і різна, але це її країна, що б там на казала бабушка.

Андрій Стандію, «Курс»

Чи багато зараз знайдеться країн, що наважаться воювати з Росією? Україна вже увійшла в історію. Та ми мусимо перемогти, щоб історію знову не переписали.

Книжки для Сходу

Не можна шкодувати грошей на нові хороші книжки. Інакше — війна, ще не закінчившись, може повторитися. “Зекономлена” таким чином гривня обходиться потім значно дорожче. Книжка зараз коштує десь як автоматна черга. А кожен постріл — це може бути чиєсь життя. Донедавна прихований і неусвідомлений, а зараз такий яскравий патріотизм наших співгромадян на Сході, та й по всій Україні, потрібно підтримати якісною українською пресою, музикою, кіно, а також літературою.

Книги можна приносити

(у Києві): - в книгарню на Пушкінській, 8-А та в книгарню «Читайко» на Петрівці (кн.ринок), Шпиталь Майдану (вул. Трьохсвятительська 7, другий поверх; 067 996-44-51); також зв’язуватись за

ДОСИТЬ ФАРБУВАТИ ПАРКАНИ

краще купуйте
українські книжки
vsiknygy.com.ua

такими координатами: uatova.ua@gmail.com; 095 2044 275.

У Вінниці, Львові та Харкові - до книгарень «Є».

Також у Львові: вул. Коперника, 42 (Будинок вчителя), 2-й поверх, актова зала; середа - п’ятниця, з 11.00 до 14.00.

Читанка для солдата

Відповідно до побажань самих солдатів, книги краще надсилати невеликого формату, щоби поміщалися у кишені (ця заувага не стосується госпітальних бібліотек). Передусім цікавить художня література, у тому числі й поезія, а також науково-популярна, зокрема на історичну тематику. Передати книги солдатам можна через добровольчі організації, які допомагають українському війську.

ВОЛОНТЕР
АЛЬМАНАХ-ДОВІДНИК
Осінь MMXIV

Розповсюджується безкоштовно.

Над випуском працювали:
Олена Бідованець, Світлана Вербова,
Вікторія Коляда, Мирослава Нечипоренко,
Ольга Пітулей, Христина Проців, Василь Семенчук, Ігор Саківський, Ірина Сташин,
Світлана Фаленда, Антоніна Юхименко.

Редактор випуску: Любомир Крупницький.
Дизайн і верстка: Тарас Савчук (tylast@gmail.com).

Віддуки та пропозиції
надсилайте за адресою:
volonterist@gmail.com.

Надруковано завдяки фінансовій підтримці українців
Донецька, Лондона, Львова, Нью-Йорка, Слов’янська,
Тернополя і Цюріха. Наклад: 50 000.

На першій сторінці використано
ілюстрацію Говарда Міллера “We Can Do It”
(агітаційний плакат часів Другої світової війни).

ГОТОВНІСТЬ №1

або Фактори виживання

Події останнього року показали, що дійсність фантастичніша за будь-яку фантазію. Замість сподіватися, що лихо обмине чи війна не дійде, краще готуватися до найгіршого. Краща підготовка — менше наслідків. Щоб вижити на війні — партизанській чи позиційній, солдату чи цивільному — потрібні сила волі й дисципліна, треноване тіло й надійне спорядження, практичні знання і ефективні навички.

Психологічна готовність

*Занепалий духом гине передчасно
/Омар Хайям/*

Коли кажуть, що виживає сильніший, сила духу маєт-ся на увазі не меншою мірою, ніж фізична міць. З вірою і впевненістю у власних силах можна здобути решту необ-хідного для виживання. Без цього все інше має дуже невелику вагу. Страх, паніка, деморалізація — фактори, що сут-тево знижують шанси на виживання і перемогу. Духовний гарт, як і м'язи тіла, можна і треба нарощувати. Потрібно морально готувати себе до критичних ситуацій: моделювати стресові ситуації, частіше покидати зону комфорту, підвищувати больовий поріг. Вчитися у всьому знаходити позитивну сторону.

Вчіться самі. Вчіться ДО відправки на фронт. У ветеранів, страйкболістів, реконструкторів, по відео чи книжках. Учіться всьому. Напрацьовуйте прості рухи. Прості рухи рятують життя...
В українців вистачає патріотизму, щоб записатися у добровольці і проситися на фронт. Але чомусь не вистачає патріотизму, щоби щодня тренуватися і вчитися. Ви думаєте, від вас, як від м'яса, там буде багато користі? Чи сподіваєтеся всьому навчитися на фронті до першого бою? Ха!
Максим Музика, майстер бойових мистецтв, учасник бойових дій

Фізичний гарт

*Я не боюся того, хто вивчає 10 000 різних ударів.
Я боюся того, хто вивчає один удар 10 000 разів.
/Брюс Лі/*

Сучасна цивілізація (особливо в умовах міста) роль фі-зичної сили звела до мінімуму (за нас, в основному, пра-цюють машини). Та коли звичайний уклад життя руйну-ється і столітні здобутки технічного прогресу перестають працювати, сила м'язів знову набуває ваги.
У мирний час ціною занедбаного тіла є поступова втрата здоров'я і прикрі зміни зовнішності. В умовах війни, коли кожен громадянин стає солдатом (тилу чи фронту), а солдат просто зобов'язаний бути сильним і витривалим (швидко рухатися, падати і не травмуватися, мати силу перенести раненого тощо) — сильне і витривале тіло аж ні-як не забаганка, а питання життя і смерті. Тим більше, коли від кожного з нас залежить як успіх загальної справи, так і життя близьких людей. Дорослий в екстремальній ситуа-ції несе подвійне навантаження через необхідність допо-магати дітям чи немічним.

Корисні знання і вміння

*- Чому всім своїм життям і творчістю вчить нас Пушкін?
-Тому, що талановитому чоловіку треба передусім навчитися стріляти.*

Знати і передбачити все необхідне й важливе без від-повідного досвіду доволі важко. Поспілкуйтеся з людьми, які пройшли школу війни. Маєте можливість — опрацюй-те пару книжок на теми виживання в природі, під час тех-ногенних катастроф, в умовах бойових дій. Змодельуйте кризову ситуацію та виробіть алгоритм дій за розвитку то-го чи іншого сценарію. Навчіться надавати екстрену ме-дичну допомогу. Навчіться користуватися зброєю, навіть якщо не володієте нею.
Опануйте компас і GPS, навчіться читати карту і орієн-туватися навіть без техзасобів. Якнайкраще вивчіть око-лиці, де мешкаєте, і по можливості місце, де можете опи-нитися. Напрацюйте шляхи та місця для евакуації родини.

Страх часто є наслідком незнання. Невідомість насто-рожує чи лякає. Вивчіть досвід людей, яким вдалося вижи-ти за найскладніших обставин. Змогли інші — зможете й ви. Давид переміг Голіафа. Маленька Фінляндія вистояла у протистоянні з потужним Радянським Союзом.
Впевненість може прийти із вірою в Бога (та лише об-рядова релігійність навряд чи зарадить). Але покладати-ся на вищу силу можна лише тоді, коли й сам усіх сил до-кладаєш для звершення якоїсь справи. Впевненості може додати і віра в людей. Хорошим допінгом духу може стати відповідна література. Не зайвим буде перечитати Єван-гелія, деякі твори Джека Лондона та Івана Багряного.
Надійний і чи не найпростіший спосіб додати собі впевненості — підтягнути свою фізичну форму.

Щоб приносити користь, а не бути баластом, треба тренуватися. Поступово, але систематично. Можна на-одинці, але краще гуртом. Робити руханку і загартовува-тись холодом. Раціонально харчуватися і не зловживати алкоголем. Пройти курс військової підготовки та зайнятися бойовими мистецтвами. Що більше поту на тренуваннях, то менше крові у боях.

Знайдіть місця, де можна перечекати артобстріл чи авіа-удар. Навчіться швидко та ефективно самостійно роби-ти подібні укриття в польових умовах. З'ясуйте, на кого з сусідів, колег по роботі, рідних і друзів можна розрахову-вати в критичний час. Домовтеся з ними про спільні дії. Розподіліть обов'язки між членами родини на випадок екстреної ситуації, щоби кожен чітко знав свою ділянку відповідальності. Виробіть та відпрацюйте систему кому-нікації з найближчим колом людей на випадок, якщо не-доступним буде телефонний чи інтернет-зв'язок (домов-теся про місця для зустрічей чи записок тощо). Не зава-дить навчитися говорити мовою ворога без акценту, ви-вчити особливості регіональних говірок та сленг різних соціальних груп.
Знання, не підкріплені практикою, у багатьох випадках марні. Найкраще навички виживання відпрацьовувати на «домашніх полігонах», де за допущену помилку не треба розплачуватися життям.

Закінчення на 12-й стор.

Ганс фон Дах, Тотальний опір: Інструкція з ведення ма-лої війни для кожного.
Частина 1. Л.: Астролабія, 2014, 166 с.
(www.astrolabium.com.ua)
Посібник швейцарського военного експерта має на меті на-вчити, як перемагати навіть тоді, коли супротивником є, здавало-ся б, непереможна і суттєво переважаюча військова потуга. Роз-крито моральні засади, стратегічні цілі, тактику і бойові техніки т. зв. малої війни. Вихідним принципом служить переконання, що боротьба за свободу не завершується навіть після нищівної по-разки у регулярній війні, навіть після цілковитого розгрому армії. Розкрито принципи організації руху опору, створення формацій малої війни, забезпечення їх зброєю, бо-єприпасами, харчами, здійснення диверсій, засідок, методи протидії каральним захо-дам ворога тощо.

Подібною за змістом і темати-кою є, нещодавно перекладена гур-том добровольців, книжка Крістофера ЕЛарсена «Тактика легкої піхоти для малих груп». Є у вільному доступі в ін-тернеті.

Повстанська Армія: Тактика боротьби
У книзі розглянуто питання орга-нізації, озброєння, підготовки, такти-ки бойових дій, пропагандистської, розвідувальної і контррозвідуваль-ної діяльності УПА.

Де здобути військову підготовку

- Київ**
*Українська резервна армія, (068) 949 8731, <http://urarmy.org/>.
*Народний резервіст, (095) 389-21-97, (068) 897-57-28, (093) 146-66-92.
*Марусин полігон, (067) 462 00 61
*Київський легіон, (098) 784-09-26, (099) 187-59-51.
*Білий вовк, (067) 504-59-39.
*Омега, (096) 436 5178, www.omega-consulting.com.ua.
*Київська міська федерація військово-патріотичних багатоборств, (067) 934-61-20.
*Хелпіка, вишкіл для жінок: (068) 684 74 61, helpica.ua@gmail.com.
Львів
*«Підстаршинська школа», (068) 77 11 670, info@uha.org.ua.
*«Курс молодого бійця», vyshkil@gmail.com.

Тернопіль
* «Майдан-Тернопіль» (095) 509-55-38.
Про курси початкової військової підготовки та цивільної оборони у вашій місцевості дізнайтеся у представників місцевої влади, військо-во-патріотичних організацій та місцевих відділень Самооборони.

Записуйтесь до лав Збройних сил України:
(044) 223-23-61 (щодня з 9.00 до 21.00).
«Гаряча лінія» для учасників АТО, їх сімей та волонтерів:
(044) 206-48-08.

Будьмо пильні!

Україна й далі у стані війни, а ворог наш цинічний і не-милосердний. Місця великих скупчень людей, важливі інфра-структурні об'єкти, монументи національним героям тощо — це потенційні об'єкти для диверсій, провокацій і терористичних ударів. Будьмо уважні та обережні.
Якщо володієте інформацією, що допоможе протидії тероризму, помі-тили підозрілих осіб, що займаються підривною роботою, розпусканням деморалізуючих чуток, вербуванням, повідомляйте СБУ: 0 800 501 482.

Обережно, міни!

Російські терористи використовують міни, що заборонені міжнародними конвенціями.
Не піднімайте підозрілих предметів, таких як ручки, запаль-нички, дитячі іграшки, навіть якщо вони в гарному стані, мають цінність. Передусім це стосується осіб (дітей особливо), які проживають на те-риторіях, де відбуваються бойові дії. Та ворожі диверсійні групи можуть діяти і в глибокому тилу.
! Потрібні кінологи з собаками, які “працюють” на міни.

Ідентифікація

Смерть — не найстрашніше, що може статися на війні. Найваж-че, коли родичі не можуть знайти загиблих, коли тіла неможливо ідентифікувати. Зазвичай в арміях для подібних цілей служать ме-талеві жетони із ідентифікаційним номером солдата, групою крові та з ін-формацією про релігійну приналежність. Централізовано українські вій-ська не отримують таких жетонів. Варто подбати про це самостійно.

Безкоштовні жетони для фронтовиків
(Виготовлено близько 1000 жетонів).
ПриватКартка: 5168 7554 0612 3055
(Кобко Олександр Миколайович)
[PayPal: dogtag.ato@gmail.com](mailto:PayPal:dogtag.ato@gmail.com)
Більше інформації є тут: <http://dogtag-ato.com.ua/>

Волонтерські ініціативи

БЛАГОДІЙНА ІНІЦІАТИВА «ГЕРОІКА»
Допомога героям на передовій, ветеранам, вшанування пам'яті загиблих героїв.
<http://geroika.org.ua>, heroicspirit@gmail.com,
povstanets.kiev.ua@ukr.net
ПриватКартка: 5211 5374 3232 3314
(Подобед Павло Костянтинович)

Якщо чергувати в мобілізаційному наметі Міноборони на Майдані, можна почути безліч унікальних, зворушливих історій, чому люди хочуть іти на фронт.

Підійшли двоє чоловіків — тесть і батько київського добровольця із 12-го батальйону тероборони, який загинув на Донбасі в липні. «Нам передали приклад із його кулемета — там 321 позначка, кількість убитих «ординців». 29 років. Накрило «Градом» на Металісті. Хороший хлопець був. Хочемо помститися за нього. Дочка не проти».

Чоловіки рвуться добровольцями в той самий БТРО, але є проблеми: в одного діабет, у іншого — поранення черевної порожнини з часів роботи охоронцем. Тож просять сприяння для позитивних висновків медкомісії.

Із записочника (FB) Дмитра Луховія.

Вчора прийшов чоловік, розповів про двох синів, які йдуть на Схід. Сказав, що каски і бронежилети вже для них роздобув, попросив щось інше з необхідного — кровоспинне, щось протишокове, білизну...

Ми напакували, я подякувала йому за синів. Він попросив дозволу поцілувати від імені синів. Плакали чомусь разом.

А потім мені розповіли, що у нього нема двох синів. Лише один. Просто мама синового друга сказала, що їй байдуже за свого. Коли його не стане, їй виплатять компенсацію 100 000...

І тоді він всиновив і цього.

І я розплакалась вдруге.

Із записочника (FB) Лілії Мусіхіної.

А що ти зробив для перемоги?

Початок на 11-й стор.

Засоби виживання

Все своє ношу з собою /латинська приказка/

Що краща моральна, фізична та інтелектуальна готовність, то менше треба матеріальних засобів для виживання (або ж набагато краще знаєш, що саме потрібно). Але недооцінювати важливість речового забезпечення також не варто. Адже це зекономить час та енергію, підвищить ККД, а, отже, й шанси вціліти і перемогти.

Набір речей, що можуть допомогти в екстремальній ситуації, залежатиме передусім від умов, в яких ви опинилися (можете опинитися): місто/село, літо/зима, надинці/гуртом тощо, та від стратегії виживання, яку оберете: лишатися на окупованих територіях чи пробиватися до своїх, тихо “залягти на дно” чи вести партизанську війну.

У будь-якому разі краще заздалегідь подбати про укомплектування найнеобхіднішим: інструментами, продуктами, одягом, документами тощо. У мирний час знайти і придбати все легше і дешевше.

Підготуйте місце, куди за необхідності можете евакуюватися. Забезпечте його (можливо, також інші схрони) всім необхідним для автономного перебування упродовж певного часу. Належно підготуйте транспортні засоби, що можуть стати в пригоді. Підберіть зручний, надійний цивільний одяг; міцне перевірене взуття, що не боїться вологи.

Волонтерські ініціативи

Маєш у шафі теплі речі?
ЗІГРІЙ СОЛДАТА!

нашим військовим необхідні:

СПАЛЬНИКИ

КАРІМАТИ

ТЕРМОБІЛИЗНА

ШКАРПЕТКИ

Відправити речі можна за адресою:
м. Київ, відділення «Нової пошти» №95,
(або вул.Васильківська, 1, склад 118)
Сандалова Ганна Олександрівна.
Тел. для довідок: 093 69-333-13
Більше інформації: zigriy.com.ua
Гаряча лінія: 044 221-06-55

Надіятись, що воювати за нас будуть американці з поляками, поки ми сидітимемо по кафешках, глупо. Тому кожен небайдужий громадянин має знайти своє місце в строю і наближати Перемогу в міру своїх сил і можливостей.

Дід Свирид, інтернет-авторитет

Ніколи не здавайся!

ЛОКАЛЬНІ ЦЕНТРИ ДОПОМОГИ АРМІЇ

Завжди потрібні: продукти харчування тривалого зберігання (не у скляній тарі), одяг, засоби гігієни, ліки тощо. Щоби дізнатися весь список необхідних речей, зв'яжіться безпосередньо із волонтерами центрів.

Вінниця

вул. Соборна, 101, тел.: (043) 269 1881.

Дніпропетровськ

*вул. Комсомольська, 58, к. 315, тел.: (063) 652 75 72, (097) 485 41 18.

*Волонтерський жіночий батальйон, тел.: (066) 485 49 38, (098) 514 20 07

Житомир

вул. Бородія 32/98, тел.: (041) 246 57 54.

Запоріжжя

*пр. Металургів, 2, тел.: (050) 818 46 65;

*вул. Горького, 31, тел.: (067) 6644 196, (095) 682 71 74.

Івано-Франківськ

*ОДА, вул. Грушевського, 21, тел.: (0800) 501 554, (067) 538 7777.

*Громадська ініціатива Галичини, тел.: (050) 373 87 80, (067) 762 97 53.

Київ

*«Армія SOS»: вул. Василя Яна, 3/5, тел.: (044) 223 40 40, (068) 686 54 39.

*«Крила Фенікса»: вул. Олеса Гончара, 52, тел.: (044) 455 99 86, (044) 337 13 98.

*«Народний тил», вул.Жилианська, 86; тел.: (067) 888 3000.

Кіровоград

*вул. Кавалерійська, 17/19, тел.: (0522) 24 94 28.

Луцьк

*Волинська ОДА: тел.: (063) 020 51 77.

*Координаційний центр допомоги, вул. Червоного Хреста, 16.

Львів

*«Допомога армії України», вул. Наливайка, 5; тел.: (098) 000 60 70.

*Координаційний центр, вул. Винниченка, 16; тел.: (066)924 75 62.

Миколаїв

«Всеукраїнський центр волонтерів», тел.: (063) 618 36 26, (067) 1064445.

Одеса

*odessa4army@gmail.com; тел.: (050) 336 11 89, (096) 959 91 11.

*пр-т. Шевченка, 8, готель «Витязь», тел.: (048) 787-30-76.

Полтава

*Полтавська ОДА, вул. Жовтнева, 45, тел. (050) 141 11 10, (097) 529 09 29.

*«Карлівська самооборона», (066) 71 22 144 .

Рівне

*вул. Грушевського, 2а; *вул. Князя Володимира, 108; тел.: (098) 0716 101.

Суми

пл. Незалежності, 2, каб. № 4, тел.: (050) 198 83 13, (063) 218 74 57.

Тернопіль

Гуртовня «Галант», вул.Збаразька, 16, тел.: (098) 487 91 52, (0352) 52 77 07.

Ужгород

пл.Народна, 4, каб. 01, (0312) 69-60-18, koordinatsiyniy.tsentr.zo@gmail.com

Харків

*«Допоможи Армії»: телекомпанія «Приват-TV», вул. Пушкінська, 79, тел. (097) 630 737 6, (066) 823 99 92.

*ІТ Сектор: пр. Гагаріна, 20, оф. 1317, тел. (093) 732 45 88.

*Допомога Армії України (Ultras «Металіст»), Південна трибуна, 2-й підїзд, оф. 204а, тел. (098) 907 98 88.

Херсон

*пл. Свободи, 1, каб. 102, тел. (0552) 22 96 92.

*Фонд «Захист»: вул. Комунарів, 20, тел. (050) 396 49 15.

Хмельницький

*Речовий ринок, будівля адміністрації «Старого ринку»;

* «Аптека №1», вул. Кам'янецька, 38 (медикаменти);

*ТЦ «Агора», філіал Аптеки №1, Старокостянтинівське шосе, 2;

Черкаси

вул. Одеська, 8, тел.: (050) 632 63 63, (063) 791 91 69.

Чернівці

*ГО «Волонтерський рух Буковини»: Центральна площа,1 каб. 109 (приміщення Чернівецької міської ради), тел.: (099) 190 05 11.

Чернігів

*вул. Горького, 59, тел.: (066) 717 30 12, (050) 465 43 84.

